

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

KORRESPONDANSEKURS

**Kristendom
er en livsform**

HVA VÅRE KURS- DELTAGERE SIER

Hjertelig takk for de mottatte undervisningsbrev i bibel-korrespondansekurset. Det er virkelig et meget givende og tankevekkende kurs — hvor en får se hva Bibelen lærer ut fra helt andre synsvinkler enn de en vanligvis møter i skrift og tale.

— O.T., Haugesund, Norge

Jeg vil gjerne takke dere for at dere sender meg leksjonene i bibel-korrespondansekurset. Jeg synes materialet er fascinerende og overraskende. Dere har vekket et usluttelig tørst etter å vite mer. Jeg finner at jeg nå i ledige stunder tenker mye på Guds rike, engler, verdens begynnelse og «ende» osv, og det dukker opp mange spørsmål som jeg gjerne vil ha svar på. Jeg vet ikke om noe annet sted hvor jeg kan finne dem.

— R.P., Fort Collins, Colorado

Jeg takker Dem meget for *Den Enkle Sannhet*. Det er med stor interesse, jeg leser dette blad. Grunden til min særlige interesse er, at jeg står helt uden for enhver religiøs retning — dog ikke som ateist, men som skeptiker. Hvilken af de mange religiøse opfattelser er den sande? Deres blad hjælper mig i at opnå den rette forståelse. Der kan ikke være tvil om, at der bag hele universet og menneskeheden står en højere magt.

— C.B., Gotthåb, Grønland

Det var såvidt jeg ikke begikk den feil å avbestille korrespondansekurset . . . Jeg har gjennomgått leksika, ordbøker og historiebøker for å forsøke å bevise at dere er galt underrettet, men jeg klarte det ikke. Nå har jeg gjenopptatt kurset. Hvorfor tenkte jeg på å avbestille det? Jeg tror det skyldtes at når man i så lang tid har vært så fullstendig forvirret, synes sannheten når den endelig rammer en, som en kjempeløgn!

— B.F., Memphis, Texas, USA

Hvordan din kursdeltagelse er blitt betalt

Kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Kirke. Dette er gjort mulig gjennom frivillige tiender og gaver fra kirkenes medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkenes arbeid. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeid, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsatsen for å forkynde evangeliet til alle folkeslag.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel- KORRESPONDANSEKURS

Leksjon 12

Et internasjonalt kurs for å forstå Bibelen, ulgitt av Guds Verdensvide Kirke i samarbeide med Ambassador College, 300 West Green St., Pasadena, California, USA, copyright © 1980, 1989 Guds Verdensvide Kirke for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdes.

Grunnlegger: Herbert W. Armstrong (1892–1986)

Redaktør og ledende pastor: Joseph W. Tkach

Redaksjon: Dexter H. Faulkner, Hermann L. Höh, Ronald D. Kelly, Sheila Graham, Richard A. Sedlaciak, Maryann Pirog, Michael Morrison

Grafisk stab: Bill Wilson, Mike Hale, Monte Wolverton

Norsk utgave: Shirley Bulk, Geoffrey Sole, Julie Urquhart, Chr. Diedrick Zernichow, Roy Østensen

POSTADRESSER FOR KORRESPONDANSEKURSET VERDEN RUNDT

Norge: Postboks 2513 Søllø, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C.

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm.

England: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Vest-Tyskland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1

Sveits: Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève

Frankrike: B.P. 64, F-75682 Paris CEDEX 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Italia: Casella Postale 10349, I-00144, Roma

Nederland: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Israel: P.O. Box 19111, Jerusalem

Australia: G.P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Ny-Zealand: P.O. Box 2709, Auckland 1

Mexico: Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F.

Vestindia: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius: P.O. Box 888, Port Louis

USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123. (verdenshovedkvarteret)

Pass på straks å gi oss beskjed om adresseforandringer. Vær vennlig å vedlegge den gamle adresseappen og din nye adresse.

Om forside- bildet . . .

Et vellykket og lykkelig liv favner et mangfold av opplevelser som familieliv, arbeid, lek, opplæring og gudsdyrkelse. Nøkkelen til suksess på disse områdene ligger i å følge den kristne livsform, slik den blir åpenbart i Bibelen. Denne leksjonen vil vise deg veien til sann suksess. Den vil hjelpe deg å forstå hvordan du skal anvende det kristne levetilstand ditt daglige liv. Du vil lære veien til et rikt, lykkelig og givende liv nå, og for all evighet!

Fra venstre til høyre: H. Armstrong Roberts, Ambassador College, Lambert Studios, Ambassador College, I. Ingurmen Four by Five.

KRISTENDOM ER EN LIVSFORM

Kristendom er virkelig en livsform. Det finnes ikke noe faktum i hele Bibelen som er bedre underbygget. Men hva består så denne livsformen i i praksis, og hvordan skal vi følge den?

Apostelgjerningene gir beretningen om Guds nytestamentlige kirke. I kort, summarisk form gir den hovedbegivenhetene. Denne boken viser til fulle at å leve et kristent liv er å leve på en bestemt *måte*, gjøre bestemte ting og passe inn i visse standarder.

Apollos var en av de første kristne. Han var en ypperlig taler og vel skolert i Det gamle testaments skrifter. Han forkynnte med kraft. Han trengte imidlertid en grundigere forståelse. Et hengivent par i Guds kirke ga ham ytterligere instruksjon.

Legg merke til beretningen i Apostelgjerningene 18:26: «Da Priskilla og Akvilas hadde hørt ham, bad de ham til seg og la Guds vei nøyere ut for ham» (*Norsk Bibel* og våre fremhevelser gjennom hele leksjonen hvor intet annet er angitt). Som beskrevet i Bibelen er virkelig kristendom en «vei» å leve etter — *Guds vei!*

Med røtter i Det gamle testamente

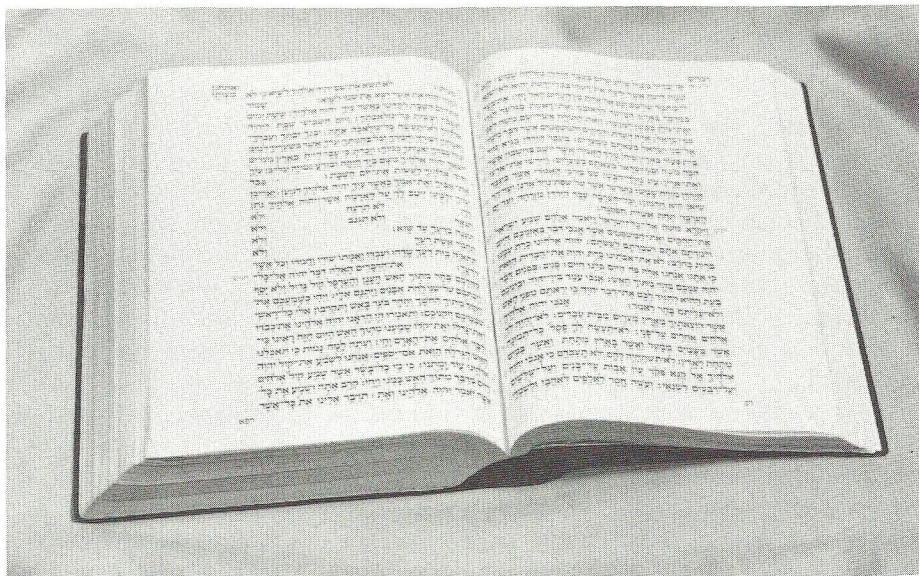
Fyrster, statsoverhoder og andre embetsmenn i apostelen Paulus' dager innså at kristendommen var et bestemt livsmønster. Paulus, som var under husarrest, forsvarte sin livsform — det *kristne* levesett — overfor Feliks, landshøvdingen av Judea. Legg merke til hvordan Feliks reagerte på Paulus' ord: «Men Feliks utsatte saken, for han hadde nøyе kjennskap til *Veien*» (Apg 24:22).

Tidligere hadde Paulus forklart for Feliks: «Men det vedgår jeg for deg, at etter den *Veien* som de kaller en sekt, tjener jeg våre fedres Gud slik at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene [som er deler av det vi idag kaller Det gamle testamente]» (vers 14).

Et poeng av avgjørende betydning er dette: Det kristne levesett har sine røtter i Det gamle

GUDS LOV — Apostelen Paulus viste at den kristne livsform har sin rot i «loven og profetene», som er en del av det vi idag kaller Det gamle testamente. Bildet viser et hebraisk gammeltestamente som er åpnet på De ti bud i 5 Mosebok kapitel fem.

Ambassador College

testamente. Det er basert på De ti bud, så vel som de andre av Guds lover som er basert på prinsippene i budene.

Guds livsform er den forstandige måten å leve på. Guds Ord gir praktisk veiledning om hvordan man vellykket kan håndtere sin økonomi, bygge opp og forskjønne sitt ekteskap og til og med vedlikeholde god helse. Enkelt uttrykt: Guds lov er veien til alt *det gode* i livet — fred, lykke og til syvende og sist evig liv i skapende, tilfredsstillende arbeide!

Guds store lov er standarden

Guds formål med oss er at vi blir som han er — at vi utvikler hans fullkomne, åndelige karakter, som kan oppsummeres i det ene ordet *kjærlighet*. Siden Gud er kjærlighet (1 Joh 4:8, 16), bør hans Ånds-unnfangede barn vokse i hans kjærlighet.

Bibelen definerer guddommelig kjærlighet for oss. Johannes, som ofte blir kalt «kjærlighetens apostel», skrev: «For dette er kjærligheten til Gud at vi holder hans bud. Og hans bud er ikke tunge» (1 Joh 5:3).

Apostelen Jakob omtalte De ti bud som frihetens kongelige lov (Jak 2:8–12), fordi de befri dem som holder dem, fra slaveriet under denne verdens skadelige veier. De ti bud viser den store kjærlighet som Gud har for sine barn.

Før Jesus ble korsfestet, fortalte han sine disipler: «Hvis dere holder mine bud, da blir dere i min kjærlighet, likesom jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet» (Joh 15:10). Guds kjærlighet og lov stemmer fullstendig overens. De står ikke i motsetning til hverandre, slik noen feilaktig tror. Som Jesus klart slo fast: «Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud» (Joh 14:15).

«Prøve»-budet

Mange som påstår seg å være kristne, erklærer at de holder De ti bud. Men de fleste vil ikke holde Guds sjuendedagssabbat.

Kun få innser at å holde sabbaten er et av de viktigste tegn som identifiserer en sann kristen. Bibelen viser at det fjerde bud er selve *prøvebudet*! Det at man holder sjuendedagssabbaten, viser Gud at man er oppriktig opptatt av å leve efter *hvert* Guds Ord.

Vi har i våre tidligere studier sett at Gud definerer en kristen som en som er unnfanget ved hans hellige ånd (Rom 8:9–11). Apostelen Peter understreket noe av aller største betydningen hos dem som Gud gir sin ånd til. Legg merke til hva han sa i Apg 5:32: «Vi er hans vitner om alt dette [Jesus

Kristus som Frelser], og det er også Den Hellige Ånd, som Gud gav dem som *lyder ham*.»

En lydlig innstilling er noe av det Gud ser efter hos et potensielt medlem av sin familie. Han inspirerte Jesaja til å skrive: «Men den jeg vil se til, det er den elendige [ydmyke], og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord» (Jes 66:2).

En sann kristen vil bestrebe seg på å holde alle Guds bud — medregnet det fjerde!

Sjuendedagssabbaten er en minnedag som hver uke minner oss om at Gud er Skaper, Hersker og Opprettholder av universet. Den peker også fram mot Kristi kommende styre i Tusenårsriket, når menneskeheten vil få «hvile» fra krig, fattigdom, frykt og lidelse.

Det å holde sabbaten krever til tider adskillig tro. Det er ikke alltid lett å lyde Gud i dagens samfunn. Men velsignelsene er mangfoldige for dem som har mot og tro til å lyde Gud og holde sjuendedagssabbaten.

Særskilte årsdager

Slik budet mot hor i prinsippet innbefatter avholdenhet fra alle former for illegitim sex, så innbefatter det fjerde bud andre spesielle dager som Gud har forordnet, nemlig *sju årlige høytider*, som inkluderer spesielle helligdager eller sabbater til hvile. Disse årlige høytidene viser i detalj hvordan Guds store mesterplan for menneskene blir satt ut i livet. Grunnen til at den bekjennende kristne verden ikke egentlig forstår menneskets verdige potensial og Guds frelsesplan, er at kirkesamfunnene ikke holder de dagene som Gud sier er *hellige* for ham!

En lite kjent finanslov

Den ukentlige og de årlige sabbatene er særskilte *tider* som Gud har satt til side for oss for fysisk hvile og åndelig gudsdyrkelse. I en viss forstand gir vi disse tidsavsnitt tilbake til Gud. Og i den grad vi gjør det, lar han oss få større forståelse for Guds vei, samtidig som vi blir fysisk og åndelig forfrisket på disse dagene.

Likeså forlanger Gud at hans barn betaler tilbake en del av sin inntekt til ham, slik at han kan anvende den til sitt formål på denne jord. Selv om Gud Skaper har ubegrensede ressurser, har han alltid ledet sitt arbeide *blant og ved hjelp* av mennesker. Idag ønsker Gud at de han kaller, sammen med ham skal ha en aktiv rolle i å gjøre hans livsform kjent for andre ved at de hjelper med å finansiere det arbeide hans kirke utfører på denne jord.

Helt tilbake på Abrahams tid brukte Gud tiende- eller tiendedels-systemet for å understøtte sitt arbeid på den tiden. Hans kirke idag anvender samme metode for å finansiere hans oppdrag med å forkynne evangeliet om at Guds rike snart vil komme, for denne verden.

Når vi betaler tiende, gir vi uttrykk for at vi anerkjenner Guds herredømme over hele jorden og over oss individuelt. Da viser vi vår glade tilslutning til det første og store bud — å ære den sanne Gud og ham alene. Og som når man holder uke- og årssabbatene, vil en mann eller kvinne som holder Guds finanslov, høste de fysiske og åndelige velsignelsene som er lovet i Guds Ord.

Lydighet og seier

Skjønt den sanne kristne strever med å holde alle Guds lover, synder han fortsatt leilighetsvis. Han ønsker ikke å synde, men gjør det av og til når han blir overrumplet, overveldet av vaner, fristelser eller omstendigheter.

Slik det kristne liv er åpenbart i Bibelen, er det

et liv i overvinnelse og åndelig vekst mot Kristi åndelige modenhet og fullkommenhet. Gjennom våre tidligere studier har vi lært at vi ikke vil nå denne fullkommenheten fullt ut før ved oppstandelsen av de døde i Kristus. I mellomtiden venter Gud at de Ånds-unnfangede kristne skal utvikle mer og mer av Kristi karakter etterhvert som de lærer å følge hans levesett.

Men å overvinne og nedkjempe synd er umulig ved menneskelig styrke alene. Det må oppnås med Gud som partner gjennom *Kristi* tro — en gave fra Gud gjennom hans hellige ånd. Gud lover å gi oss sin ånd og denne troen etter omvendelse og dåp.

Selv om kristne til tider snubler åndelig og synder, er vår kjærlige og *aller nådigste* himmelske Far rede og villig til å tilgi og sette oss inn igjen på den rette vei til seier og vekst — hvis vi innrømmer våre synder og ber om hans tilgivelse.

Hvor skjønn, hvor oppmuntrende og belønnende er ikke Guds vei!

La oss lære mer om detaljene i hva *den kristne livsform* virkelig går ut på.

LEKSJON 12

Hva er en virkelig kristen?

Hva er en *virkelig* kristen? Kan du gi Bibelens definisjon?

Jesus beskrev selve grunnlaget for virkelig kristendom i det som vanligvis kalles «bergprekenen» (Matteus, kapittel 5-7). Denne «prekenen» startet faktisk opp som en privat leksjon for hans disipler (elever eller lærlinger). Jesus trakk fram de særmerker som klart ville identifisere hans sanne tilhengere.

Før vi ser på disse kristne særmerkene, bør du lese alt i kapittel 5, 6 og 7.

1. Hva sa Jesus om «de fattige i ånden»? Matt 5:3. Mente han at de ville mangle Guds ånd? Rom 8:9; Luk 11:13.

KOMMENTAR: Nei, Jesus antydte ikke at de ville mangle Guds ånd. Tvert imot, han fortsatte med å vise at de som virkelig er *ydmyke*, vil bli velsignet fordi de vil være i Guds rike.

2. Hva skal de saktmodige arve? Matt 5:5. Var Jesus saktmodig? Matt 11:29. Vil en kristen vise saktmodighet som et av sine særmerker i måten å oppføre seg på til daglig? Ef 4:1-2.

KOMMENTAR: Det er forskjell på å være saktmodig og å være svak. Jesus var saktmodig, men

ikke svak! Han utholdt mishandling og slag med tålmodighet og uten å bli bitter.

En saktmodig person vil ikke prøve å rettferdiggjøre seg når han har urett. Han føler seg heller ikke overlegen overfor andre. Ei heller forsøker han å «bli skulls» med andre, eller å få hevn.

3. Hva vil en etterfølger av Kristus — en kristen — «tørste» etter? Matt 5:6. Hva er Bibelens definisjon på «rettferdighet»? Sal 119:172.

KOMMENTAR: Å «hungre og tørste» etter rettferdighet vil si å være inderlig motivert for å lyde Gud — holde hans lover, som han ga oss av kjærlig omsorg for vårt eget beste.

De som virkelig hungrer og tørster etter rettferdighet, vil studere Guds Ord for sann forståelse. De vil være villige til å *endre* seg når de ser at de har til felt feil, idet de innrømmer sine feilaktige overbevisninger og innrømme sine feiltagelser og sine synder. Paulus skrev til Timoteus: «Legg vinn på å kunne framstille deg for Gud som en som holder prøve» (2 Tim 2:15). «Prøv alt» (1 Tess 5:21), sa Paulus til tessalonikerne.

4. Hvem er det Paulus sier er rettferdige for Gud — de som hører eller de som gjør etter loven? Rom 2:13. Gjorde Paulus det klart at selv om den ufortjente forlatselen av våre synder er av Guds *nåde*

gjennom tro på Kristi offer, så er den kristne likevel forpliktet til å holde Guds lov? Les Romerne 3:31 og hele kapittel 6.

5. Hvem vil ifølge Jesus komme inn i Guds rike? Matt 7:21. Hva var det apostelen Paulus klart sa var av *høyeste viktighet* for en kristen å gjøre? 1 Kor 7:19.

KOMMENTAR: Legg merke til at det blir forlangt at noe blir *gjort*, skal man komme inn i Guds rike. Det er ikke nok bare å bekjenne at Kristus er vår Frelser. Gud er også meget opptatt av våre åndelige «gjerninger» etter at vi er blitt kristne. Han gjør det klart at vi ikke kan komme inn i Guds rike bare ved å tro at Kristus har gjort det hele for oss.

6. Hvis vi ikke har Guds kjærlighet, kan vi da virkelig være kristne? Les og oppsummer 1 Korinter 13:1-8, 13. Hva er vi om vi ikke har Guds kjærlighet? Vers 2.

7. Vil Guds kjærlighet, som han tildeler oss gjennom sin ånd, lede oss til å holde De ti bud — alle *ti*? Rom 13:8-10. På hvilken måte inspirerte Gud Johannes til å bekrefte Paulus' uttalelse — hva er Bibeles definisjon på Guds kjærlighet? 1 Joh 5:2-3. Hvordan blir Guds kjærlighet gjort fullkommen i en kristen? 1 Joh 2:5.

En kristen «vandrer» med Gud

1. Er en kristen en som strever med å følge Kristus — med å etterligne hans eksempler — med å «vandre» med ham? 1 Pet 2:21; 1 Joh 2:6.

2. Hvem var en av de første i Bibelen som «vandre» med Gud? 1 Mos 5:22-24. Hva mer får vi vite om Enok? Heb 11:5, siste del. Vil han være med i den første oppstandelsen? Heb 11:13, 39-40.

3. Hvilken annen stor patriark vandret med Gud i tiden før syndfloden? 1 Mos 6:9. Fant Noa nåde for Guds øyne? Vers 8. Var Noa klart et trofast og rettferdig menneske, som fant velbehag for Gud? Heb 11:7.

4. Hva befalte Gud Abraham? 1 Mos 17:1. Hvorfor kan det sies at han virkelig vandret med Gud? 1 Mos 16:5; Heb 11:8-10.

5. Var Gud også Abrahams *venn* og ledsager? 2 Krøn 20:7; Jes 41:8; Jak 2:23. Talte Gud med Abraham som med en nær venn? Les 1 Mosebok 18:17-33. (Husk fra tidligere leksjoner at «Herren» i Det gamle testamente i virkeligheten var det medlem av Gudsfamilien som senere ble Jesus Kristus.)

6. Talte Gud også med Moses som med en nær venn? 2 Mos 33:11; 4 Mos 12:7-8; 5 Mos 34:10.

7. Hvordan kan vi bli en av Jesu Kristi venner? Joh 15:14-15.

KOMMENTAR: Samme venner omgås hverandre og

snakker fritt sammen uten frykt og forlegenhet. De tenker stort sett ens og er gjerne enes, ellers ville de ikke være virkelige venner (Am 3:3).

8. Befalte Gud uttrykkelig sin «menighet» i ørkenen (Apg 7:38) — oldtidens Israel — å vandre på hans veier, dvs å lyde hans lov? 5 Mos 5:32-33; 8:6; 10:12-13; 11:22; 13:4; 26:17; 28:9.

9. Lovet Gud å vandre med dem hvis de vandret med ham? 3 Mos 26:3, 12. Ville han velgisne dem i rikelig monn hvis de vandret med ham? Les vers 4-11.

10. Men hva sa Gud ville skje med Israels folk hvis de valgte å vandre *motsatt* Gud — hvis de nektet å vandre på hans veier? Les og oppsummer 3 Mos 26:14-39.

KOMMENTAR: Å «vandre med Gud» betyr helt klart å holde hans bud og lover og å gjøre det som behager ham (3 Mos 26:1-3; 1 Joh 3:22). Det er den eneste måten å bli en virkelig kristen på!

11. Hva vil en sann kristens innstilling være overfor det syndige samfunnet rundt ham? 1 Joh 2:15-17; 1 Pet 4:1-4; Åp 18:4. Hva vil han streve etter å leve ved? Matt 4:4.

KOMMENTAR: En sann kristen vil ikke lenger være istand til med god samvittighet å følge alle skikkene til samfunnet rundt ham og praksisen i det. Der hvor han tidligere «fulgte mengden», idet han tankeløst tok del i forskjellige sosiale aktiviteter og former for forretningspraksis, vil han nå begynne å sette spørsmålstegn ved sin livsstil. Han vil begynne å spørre: Hva er Guds vilje? Hvordan sier Gud jeg bør leve? Han vil ivrig begynne å si med Kristus: «Men la ikke *min* vilje skje, bare *din*.» Og han vil begynne å granske Guds Ord for å lære Guds vilje og *følge* den.

Selvfølgelig må Guds folk leve i denne verden (Joh 17:15). Og mens de strever med fullt ut å lyde Gud, uten å la seg tilpasse denne verdens veier (Rom 12:1-2), bør de streve etter å holde «fred med alle mennesker» (vers 18). Hvis en kristen på grunn av det som Bibelen lærer er nødt til å være uenig, vil han være det uten å opptre ubehagelig eller selvrettferdig i den anledning.

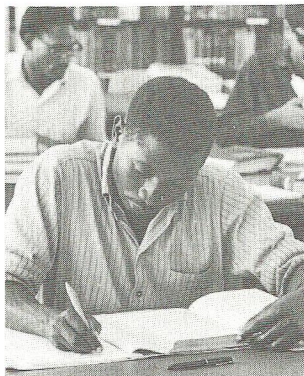
12. Hvilket videre ansvar har kristne overfor verden? Matt 5:14-16.

KOMMENTAR: Selv om de ikke er «av verden», i den betydning som Kristus mente det i Johannes 17:16, har de Guds menn og kvinner som har Den hellige ånd og kjennskap til Guds sannheter og overstrømmende form for liv, ansvar for å være klare «lys» i verden. Guds folk bør utvise Guds hellige ånds «frukter» eller karakteristikk i sitt daglige liv. De bør nå ut til sine medmennesker og dem de daglig omgås, med vennlighet og med en hjelpende hånd.

Øverst i midten: Unesco — Eric Schweb. Alle andre: Ambassador College

Å holde Guds lov i alt vi gjør

Guds lov viser oss hvordan vi skal uttrykke Guds kjærlighet overfor familie, venner og menneskeheten i sin alminnelighet. Den er veien til fred, lykke, rikelig velvære og suksess på alle områder i livet, medregnet vårt arbeid, våre studier og vår fritid.

Folk som ennå ikke er kalt av Gud, vil bli oppmuntret når de ser litt av Guds sinnelag og karakter i virksomhet gjennom det levende eksemplet som individuelle kristne gir.

13. Hvilke skritt har en kristen allerede tatt for å bli anerkjent av Gud som et av hans barn? Apg 2:38. Hva har Gud skjenket vedkommende som en gratis og ufortjent gave som resultat av hans lydighet? Samme vers og Apg 5:32.

KOMMENTAR: En kristen er blitt beseiret av Gud. Hans «kjødelige», fiendtlige innstilling overfor Gud (Rom 8:7-8) er brutt. Han har begynt å innse at han har syndet mot Gud, idet han har brutt Guds hellige, rettfærdige lov (1 Joh 3:4). Derfor har han tryglet og bedt Gud om forlatelse for disse syndene ved Kristi soning, og om at dødsstraffen som enhver synd medfører (Rom 6:32), må bli opphevet. Så har han adlydt budet om å la seg døpe og har dermed vist Gud sin dype oppriktighet.

Og som et resultat av sin anger og omvendelse, med påfølgende dåp og håndspåleggelse, har han fått Den hellige ånd fra Faderen, så han er blitt et Ånds-unnganget Guds barn. Det var da han ble en SANN kristen!

14. Kan man bli en sann kristen uten Guds Ånd? Rom 8:9-10.

15. Hva kaller Gud den som påstår at han «kjenner» Kristus, men som nekter å vandre på hans veier — nekter å holde hans bud? 1 Joh 2:4. Hva vil en virkelig kristen faktisk gjøre? Vers 3, 5-6.

KOMMENTAR: En kristen har for alvor angret sine synder og strever ved Guds hellige ånds hjelp med å leve etter sin Frelasers lære. I alle livets forhold søker han å følge Guds vilje slik den er åpenbart i Bibelen. Og han blir dermed mottager av den lykke og de velsignelser som følger lydighet mot Gud!

De ti bud

Jesus Kristus forkynte evangeliet om Guds rike. Han kunngjorde: «*Omvend* dere og tro på evangeliet» (Mark 1:15). Om og om igjen lærer Bibelen omvendelse fra *synd*, som er brudd på Guds stor-slagne, åndelige lov (1 Joh 3:4), sammenfattet i ti store, universelle prinsipper — De ti bud.

Som vi allerede har lært under vårt bibel-studium, er omvendelse første skritt mot frelse. Før Gud vil tilgi oss våre synder, må vi angre og omvende oss (vende oss) fra å bryte Guds lov. «Frykt Gud og hold hans bud! Det er noe som gjelder alle mennesker [eller: Det er menneskets hele plikt]» (Pred 12:13). La oss ta opp igjen flere avgjørende fakta vedrørende De ti bud, og se hvordan de skal anvendes på det kristne levestett.

1. Er alle ti av Guds bud oppført i Bibelen på en oversiktlig måte for oss? 2 Mos 20:1-17; 5 Mos 5:6-21.

2. Siden ingen av de to oppramsingene av De ti bud er nummerert i teksten, hvordan vet vi likevel at det er ti? 2 Mos 34:28; 5 Mos 4:13; 10:4.

3. Mente patriarken Abraham — de troendes «far» (Rom 4:16) — at det var viktig å holde Guds bud? 1 Mos 26:5. Hvilken innstilling hadde David til det å lyde Guds lov? Les og oppsummer hele Sal 119.

KOMMENTAR: Både Abraham og David holdt budene. De hadde stor respekt for Guds lov. Det er en av grunnene til at de begge vil ha meget ansvarfulle stillinger i Guds framtidige styre her på jorden.

David skrev: «Å, hvor høyt jeg elsker din lov! Hele dagen grunner jeg på den» (Sal 119:97). David hadde som vane å tenke over og studere Guds lov. Den var en lykt for hans fot og et lys for hans sti (vers 105). Hans lydighet mot Guds bud gjorde ham visere enn hans fiender (vers 98). Gjennom hele denne salmen erklærte David hvor glad han var i Guds lov, og at han brukte den som en rettleiding for sitt liv.

4. Adlød Jesus Kristus De ti bud? Joh 15:10. Lærte han andre å holde dem? Matt 19:16-19.

KOMMENTAR: Disse versene i Matteus 19 viser klart at Jesus spesielt tenkte på De ti bud. Han visste at Guds tilbudslov vil bringe fred, tilfredsstillelse og glede til ethvert individ eller land som velger å holde dem.

5. Viser Bibelen at den kirken som Jesus bygget, idag vil lære lydighet mot De ti bud og bokstavelig holde dem og Kristi andre instruksjoner? Ap 12:17; 14:12. (I Åpenbaringen kapitel 12 blir Guds kirke personifisert som en kvinne.)

6. Er Guds lov *hellig, rettferdig og god*? Rom

7:12. Får man fred i sinnet ved å holde De ti bud? Sal 119:165.

KOMMENTAR: Ingen som til stadighet bryter Guds lov, kan ha virkelig sinnsro. Han vil ha angst-fornemmelser og frustrasjoner så vel som dårlig samvittighet. Men den som holder Guds lov, har ren samvittighet, *fred* med Gud, med seg selv og med sin neste. Han har «Guds fred, som overgår all forstands» (Fil 4:7).

Guds lov er veien til fred, lykke og glede. Det er en av Guds største gaver til menneskeheten — gitt for å gjøre menneskene lykkelig og lede dem til et fullt og overstrømmende liv og til evig liv. Alt utover verden skyldes brudd på Guds store lov.

7. Hvordan forstørret Jesus det å holde De ti bud? Matt 5:21-22, 27-28. Forsto Johannes dette prinsippet? 1 Joh 3:15. Forsto Paulus de åndelige sidene ved Guds lov? Rom 7:14.

KOMMENTAR: Jesus kom *ikke* for å gjøre slutt på De ti bud (Matt 5:17), men for å belære og ved eksempler vise hvordan man kan leve etter den *åndelige* hensikten med Guds lov.

I gammeltestamentlig tid forlangte Gud bare en fysisk lydighet av sin «kirke», m a o bare lydighet etter *bokstaven*. Dette var fordi den gammeltestamentlige Guds kirke — oldtidsfolket Israel — ikke hadde fått Den hellige ånd som hjelp til å holde De ti buds *åndelige hensikt*. Men i nytestamentlig tid har Gud gjort sin hellige ånd tilgjengelig for dem han kaller. Han vil at hans Ånds-unnfangede barn følger ham i å holde den åndelige — den *fulle* — mening med hans lov.

For å sikre seg at hans disipler gjennom alle tider skulle forstå denne nye, «forstørrede» måten å holde loven på (Jes 42:21), trakk Jesus fram budene om mord og hor som levende eksempler. Han forklarte at nå skal vi ikke bare avholde oss fra de håndgripelige gjerningene med drap og hor, men vi skal likeledes skyve fra oss *tanken* på hat og hor.

Det å hate et annet menneske er i mordets *ånd*. Sexbegjær er av horeånd. Kristus viste hvordan Guds bud gjelder våre innerste tanker og holdninger. La oss se hvordan vi kan holde den åndelige hensikten med Guds lov, om enn fortsatt ufullkommen fordi vi ennå ikke er født av Gud.

8. Hvordan oppsummerte Kristus Guds store tilbudslov? Matt 22:36-40. Hva er det grunnleggende karaktertrekk ved Guds natur og karakter? 1 Joh 4:8, 16.

KOMMENTAR: De ti bud uttrykker Guds guddommelige kjærlighet, fordi de gjenspeiler selve Guds karakter, som er oppsummert i ordet *kjærlighet*. Som vi lærte i forrige leksjon, er denne kjærligheten ikke bare en annen form for menneskelig

kjærlighet, men *den guddommelige kjærlighet* som kommer direkte fra Gud ved Den hellige ånd (Gal 5:22).

Fordi Gud er kjærlighet, viste Jesus at hele Guds lovs åndelige hensikt og formål er *kjærlighet*. De første fire av De ti bud viser oss hvordan vi skal elske Gud, mens de siste seks viser oss hvordan vi skal elske vår neste — alle våre medmennesker.

9. Hvis vi har Den hellige ånd og aktiviserer den, vil da Guds kjærlighet som den gir en, sette oss i stand til å «oppfylle», dvs *holde*, Guds åndelige lov? Rom 5:5; 13:10.

KOMMENTAR: Guds guddommelige kjærlighet, som er inngitt i omvendte kristne ved Den hellige ånd, er uttrykt innen rammen av Guds lov — De ti bud. Men gir seg først og fremst uttrykk i at man tilber og dyrker Gud ved bokstavelig å adlyde ham; og dernest ved utadvendt omsorg, medfølelse, vennlighet og tjenstvillighet overfor andre mennesker.

Guds kjærlighet gjør oss i stand til å *oppfylle* lovens ånd. Som apostelen Paulus forklarte det: «For den som elsker sin neste, har oppfylt loven. For disse bud: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, og hvilket som helst annet bud, de sammenfattes i dette ord: Du skal elske din neste som deg selv. Kjærligheten gjør ikke nesten noe ond. Derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse» (Rom 13:8-10). (Mer om hvordan Gud hjelper oss å holde sin åndelige lov vil bli dekket senere i denne leksjonen).

10. Kan det være noe som helst sant i den vidt utbredte troen at kjærlighet oppfyller Guds lov på en slik måte at det ikke lenger er nødvendig å holde den? 1 Joh 5:3; Joh 14:15; 15:9-10; 2 Joh 5-6.

KOMMENTAR: Apostelen Johannes la stor vekt på dette med kjærlighet. Men *aldri* sa han eller noen annen som skrev Skriftene, at kjærligheten satte Guds lov ut av funksjon, eller avløste eller gjorde det av med den. Johannes, som var en nær venn, disippel og apostol av Jesus Kristus, gjorde det klart at en som virkelig har Guds kjærlighet, vil *holde* Guds bud.

11. Er det mulig å «opptjene» sin frelse ved lydighet mot Gud? Rom 6:23; Ef 2:8-9. Men likevel, kan noen lovbryter komme inn i Guds rike? Matt 7:21; 19:17-19.

KOMMENTAR: Du kan ikke «fortjene» din frelse ved å holde De ti bud eller noen annen av Guds lover. Ewig liv er klart en *gave* fra Gud! Ingen kan tjene seg til udødelighet ved å holde De ti bud om så på ti tusen livslengder!

Men du kan heller ikke komme inn til ewig liv

som lovbryter! (Rom 6:23). Jesus Kristus sa klart og med ettertrykk at kristne må gjøre sitt beste for å holde De ti bud av all sin hu og med hans åndelige hjelp gjennom Den hellige ånd, idet de stoler på at han i sin nåde vil gjøre sitt offer gjeldende på deres vegne når og hvor de kommer til kort dersom de angrer (1 Joh 1:7-9).

«Kom sabbaten i hu»

De fleste bekjennende kristne tror at søndagen har erstattet sjuendedags-sabbaten. På en eller annen måte er de kommet til å anta at de kan holde det fjerde bud ved å helligholde søndag. Andre igjen mener at det ikke er nødvendig å holde noen spesiell dag som sabbat i det hele tatt. For dem er enhver dag en «åndelig» sabbat.

La oss gå direkte til Guds Ord for å finne sannheten om dette nøkkelbudet.

1. Når, hvordan og av hvem ble sabbaten «gjort»? 1 Mos 2:1-3; Mark 2:28.

KOMMENTAR: Jesus Kristus er «herre» over sabbaten, for han gjorde den! (Husk fra våre tidligere studier at Kristus er «Herren» i Det gamle testamente, han som Gud skapte alt ved.)

Kristus skapte sabbaten ved å *hvile* på den sjuende dag i det som vanligvis blir kalt skapelses-uken. Han velsignet og helliget sabbaten, idet han skilte ut en 24-timers periode til spesiell bruk og i en spesiell hensikt, og han ga sin guddommelige gunst til den. Den skulle forekomme hver eneste sjuende dag.

2. For hvem ble sabbaten spesielt til for ifølge Jesus? Mark 2:27.

KOMMENTAR: «Sabbaten ble til for menneskets skyld», erklærte Jesus. Den ble til dagen etter at mennesket ble skapt. Sabbaten ble skilt ut ved gjenskapelsen til beste for *hele* menneskeheten. (Fordi Adam var det første mennesket, sto han som representant for hele menneskeheten som nedstammet fra ham.)

3. Hvordan hadde Kristus til hensikt at sabbaten skulle tjene våre behov? 2 Mos 20:8-11; 5 Mos 5:12-15.

KOMMENTAR: Legg merke til at Gud gjorde ukens sjuende dag *hellig* — og han befalte oss å *holde* den slik. Sabbaten er altså *hellig tid*. Og den er laget for å være en stor velsignelse for hele menneskeheten.

Ordet *sabbat* betyr «hvile» på det opprinnelige hebraiske. Enkel fysisk hvile og mental forfriskning etter en anstrengende arbeidsuke er en innlysende grunn til sabbaten. Men den samme hensikt med sabbaten går langt ut over det å hvile fra vårt arbeid på denne dagen. For sjuendedags-sabbaten

er uadskillelig vevet sammen med Guds overordnede hensikt med å skape mennesket i det hele tatt.

Menneskene har et fortvilet behov for dette tidsavsnittet for å få *åndelig* kontakt med Gud. En tid til å tenke mer på Gud og til å dyrke ham i private bønner, personlig bibelstudium og i samkvem med andre.

4. Skulle det å holde sabbaten være et spesielt identitetstegn mellom Gud og hans folk, Israel? 2 Mos 31:13-17.

KOMMENTAR: Her er det på sin plass med et kort tilbakeblikk over deler av Israels historie. Husk at israelittene hadde vært slaver for egypterne. Mens de var i Egypt, fikk de ikke lov til å dyrke den sanne Gud. De ble tvunget til å arbeide sju dager i uken. Etterhvert som tiden gikk, mistet de kjennskapen til den riktige sabbatsdagen som de hadde mottatt fra sine forfedre Abraham, Isak og Jakob.

Efter at Gud på mirakuløs måte hadde befridd israelittene fra deres grusomme slavedrivere, åpenbarte han den riktige sjuendedagen for dem ved å sørge for dobbel porsjon manna på den sjette dag i uken (fredag) og holde den tilbake på den sjuende dag (lørdag), og ved å befale dem å *hvile* på den dagen (2 Mos 16:22-30). (Husk også at mirakelet med mannaen fortsatte gjennom hele deres 40-årige vandring i ørkenen — vers 35.) Efter at Gud åpenbarte den riktige sabbatsdagen, kodifiserte

han sabbatsbudet ved Sinaifjellet ved å inkludere det som ett av de ti store bud som han skrev på to stentavler.

For at Israel ganske særskilt skulle *huske* at den evige Gud er Skaperen, Opprettholderen og den øverste Hersker over hele sin skapning, valgte Gud ut sabbatholdelsen som det ene store «tegnet» som alltid kunne minne dem om hvem han er, og *hvem de er*.

Mange andre land hadde lover som tilsvarte noen av Guds lover. Noen hadde ganske stramme morallover, som oftest vedrørende forbrytelser (feks mot mord og tyveri). Men ingen av dem hadde lover som forlangte at de skulle holde Skaperens sjuendedagssabbat. Derfor er dette den ene av Guds lover som ville få Israel til å *skille seg ut* fra de andre folkene.

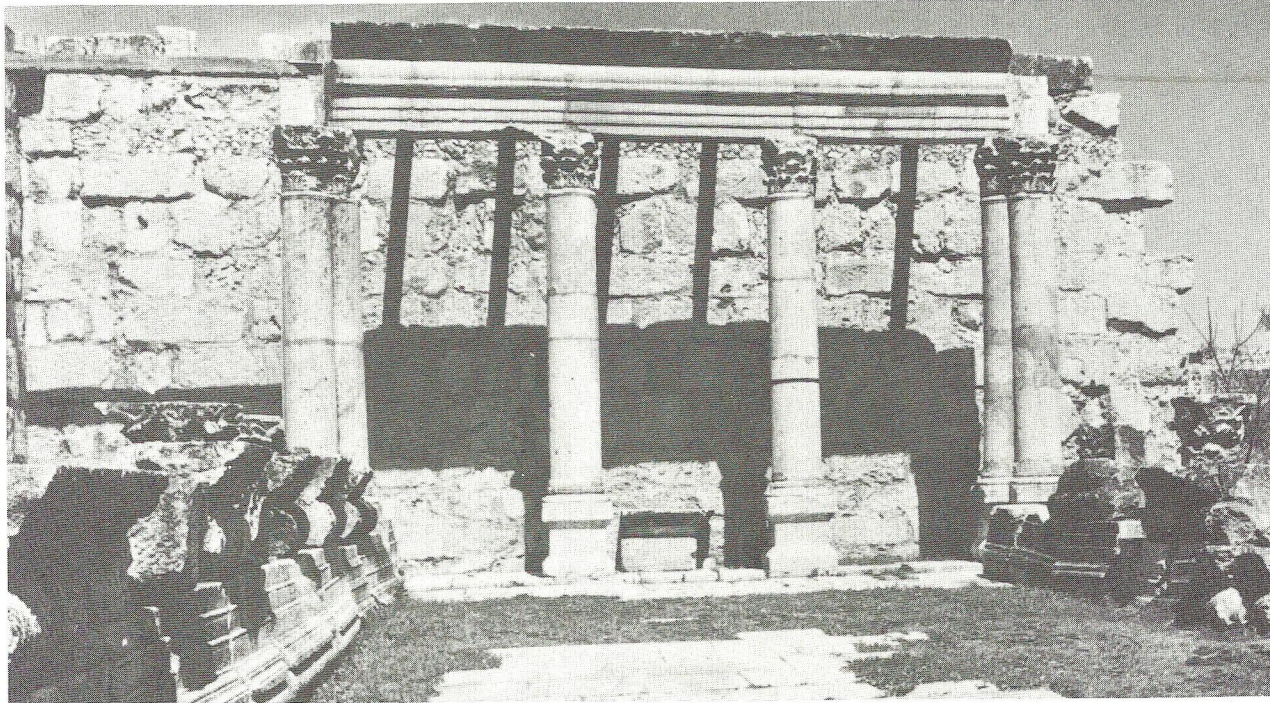
Og derfor la Gud *dobbel* vekt på det å holde sabbaten, idet han laget en egen, adskilt pakt med sitt folk Israel. (Sabbaten var allerede ett av De ti bud, som Gud hadde gitt til Moses like før den gamle pakt ble ratifisert.) Å holde sabbaten skulle være en evig pakt (2 Mos 31:16) og ville *identifisere* Guds folk.

På samme måte er helligholdelsen av sjuendedagssabbaten et av tegnene som hjelper til å identifisere dem som utgjør Guds folk idag.

5. Åpenbarer Bibelen klart og tydelig at en virkelig kristen er en som er blitt en *åndelig* israelitt — en som er blitt en av Abrahams «ætt»

DELVIS RESTAURERT SYNAGOGE i Kapernaum. Man antar den ligger på stedet for den synagogen som Kristus «etter sin sedvane» (Luk 4:16, 31) lærte i på sjuendedagssabbaten.

Z. Kluger

gjennom Jesus Kristus? Gal 3:28–29; Rom 4:16; Ef 2:11–13, 19.

KOMMENTAR: Gud satte opp en særskilt sabbatspakt med Abrahams kjødelige «ætt» — Israels-folket. Den skulle overholdes fra slekt til slekt. Idag er alle Ånds-unnfangede kristne blitt Abrahams *åndelige «ætt»* ved tro på Kristus. De har derfor samme plikt til å holde sabbatsdagen!

6. Holdt Jesus Kristus sabbaten? Luk 4:16, 31.

KOMMENTAR: Jesus gikk regelmessig til guds-tjeneste på sabbaten «etter sin sedvane». Slik opp-fylte han sitt bud om å møte til gudstjeneste hver sabbatsdag (3 Mos 23:3). Dette er selvsagt den dagen han ville holde, siden han er den som opp-rinnelig skapte sabbaten og forordnet at den skulle holdes hellig!

7. Finnes det vitnesbyrd i Bibelen om at den første nytestamentlige kirken også holdt sabbaten? Apg 13:14–15, 42–44; 14:1; 17:1–2; 18:1–11.

8. Var det Paulus' «sedvane» (Apg 17:2), likesom det var Kristi «sedvane» (Luk 4:16), å holde sabbaten fordi han følte det slik, eller fordi *Jesus Kristus* levde i ham? Gal 2:20. Forblir Kristi vilje alltid den samme? Heb 13:8.

KOMMENTAR: Det er ganske klart at apostelen Paulus holdt sjuendedagssabbaten. Og hvis Kristus lever sitt liv i oss idag ved Den hellige ånd, slik han gjorde det i Paulus, da vil også vi holde *samme dag* som *Jesus og Paulus holdt* (1 Kor 11:1)!

9. Hva blir alle kristne advart mot i Hebreerne 3:8–13? Var opprøret, og da særlig at de *brot sabbatsbudet*, selve grunnen til at Gud hindret en hel generasjon israelitter i å komme inn til hans «hvile»? Esek 20:12–13, 15–16.

KOMMENTAR: Fordi Israel var blitt opprørsk og hadde vanæret Guds sabbater, nektet Gud den generasjonen av voksne som kom ut av Egypt, å komme inn i det lovede land — som symbolsk står for Guds rike. Israelittene under Moses var på vei til *det lovede land*, slik Guds åndelig unnfangede folk idag stiller mot det mål å komme inn i *Guds rike*.

Ordet *hvile* i Hebreerne 3:11 er oversatt fra det greske *katápausis* og betyr «hvile» eller «hvilested». Slik det er brukt i dette verset, betegnet det for oldtidens Israel den «hvilen» fra vandringene i ørkenen som fulgte med å komme inn i det lovede land. Det er et bilde på den kristnes *åndelige hvile*, nemlig å bli *født* inn i *Guds rike* som uødelige Guds Søner!

10. Var det først og fremst på grunn av deres *vantrø* at israelittene var ulydige og derfor ble hindret i å komme inn i det som for dem var Guds «hvile» — Kanaans land? Heb 3:19; 4:1–2.

KOMMENTAR: Fordi israelittene tvilte på Gud og

derfor manglet tro og tillit til ham, «forherdet de sine hjerter». De spottet Guds sabbater, enda han hadde gjort sabbatsholdelse til selve *hovedprøven på deres lydighet* («Slik vil jeg prøve dem, om de vil følge min lov eller ikke» — 2 Mos 16:4). Derfor sa Gud til den generasjonen: «De skal ikke komme inn til min hvile.»

Og ingen av den generasjonen, unntatt de tro-faste Josva og Kaleb, kom inn i det lovede land. Men neste generasjon, som var født underveis i løpet av de 40 årene, og de som var under 20 år ved utgangen fra Egypt, kom inn sammen med disse to mennene. Gud hadde opprinnelig lovet dette landet til Abraham og hans avkom og var, uansett om israelittene var lydige eller ikke, bundet av sitt løfte.

Legg merke til at før denne annen generasjon av israelitter gikk over Jordanelven og inn i det lovede land, da sa Josva til mennene i tre av stammene: «Herren deres Gud lar dere nå komme til ro og gir dere dette landet» (Jos 1:13).

11. Men hvis nytestamentlige kristne tror og lyder Gud, vil de da kunne komme inn til *sin «hvile»* — *evig «liv»* i Guds rike? Heb 4:3, første del, og vers 11.

KOMMENTAR: Resultatet er helt klart: Virkelig tro leder til lydighet! Hvis en person virkelig tror på Guds Ord, da vil vedkommende holde Guds sabbat!

12. Vil sanne troende holde Guds ukentlige sabbatsdag som et symbol på deres framtidige «hvile» i Guds rike? Heb 4:9.

KOMMENTAR: Den helt avgjørende mening med dette verset er vanligvis lite forstått. Det inspirerte, greske ordet *sabbatismós*, som er oversatt «sabbatshvile», betyr bokstavelig at man holder sabbat.

Så på grunn av den framtidige «hvilen» (*katápausis*) — Guds rike, som det åndelige Israel skal komme inn i — gjenstår det for dem en «sabbatismós» — en sabbatshvile. Dette betyr at de kristne vil komme inn i det framtidige Gudsrikets «hvile» likesom de *nå holder* den ukentlige sabbaten, som peker fram mot den.

13. Hvilken ytterligere oppmuntring får de kristne angående det å komme inn til Guds evige «hvile»? Heb 4:10–11. Hvor kan de gå etter hjelpen — troen — som er nødvendig for å lyde Gud? Vers 14–16.

KOMMENTAR: Legg merke til hvordan ordene er formet i vers 10 og 11: «Den som kommer inn til hans hvile [Guds rike], *får jo hvile fra sine gjerninger*, likesom Gud fra sine [på den sjuende dag etter de seks arbeidsdagene i skapelsesuken]. La oss da gjøre oss umak for å komme inn til denne hvilen,

for at ikke noen skal falle etter samme [det gamle Israels] eksempel på vantro.»

Guds sjuendedagssabbat er ikke noe man kan ta lett på, for sabbaten er både en *minnedag* og et bilde på *framtiden*. Den er en minnedag om Guds skapelse og en avglans av den kommende evige «hvilen» som Ånds-unnfangede kristne vil komme inn til når de blir *født* inn i Guds evige familie.

14. Befalte Gud hele Israelfolket at de skulle forsamles («holde en hellig sammenkomst») på sabbaten? 3 Mos 23:3; 4 Mos 28:25. Hva blir de nytestamentlige kristne oppfordret til når det gjelder å komme sammen? Heb 10:25-26.

KOMMENTAR: Likesom de tidlige nytestamentlige kristne kom sammen på hver sabbatsdag, så kommer Guds kirke i vår tid også sammen til gudstjeneste på Guds hellige sabbater. Guds Verdensvide Kirke har lokale forsamlinger verden over. Hver sabbat møtes Guds folk for å motta åndelig belæring og inspirasjon fra Guds Ord, slik det blir utlagt av presteskapet i Guds kirke (Ef 4:11-13).

Guds Verdensvide Kirkes sabbatsgudstjenester

På hundrevis av steder verden over kommer medlemmer av Guds kirke sammen for å tilbe Gud hver sabbatsdag ved oppmerksomt å lytte til hans prester, som legger ut om den kristne livsform, slik den er åpenbart i Bibelen. Før og etter gudstjenesten nyter medlemmene samværet, idet de gjør nye bekjenskaper og oppfrisker gamle.

Fotos: Ambassador College

De sju årlige sabbatene

Gud har en hovedplan som han går etter for å virkeliggjøre sin storslåtte hensikt med menneskeheten. Og hans sønn, Jesus Kristus, spiller den sentrale rollen i Guds lite forståtte plan for menneskene. Denne planen er skissert i form av sju årlige høytider, som de kristne skal holde i en meget viktig hensikt.

Likesom den ukentlige sabbaten er et bilde på den kristnes mål, nemlig å komme inn til evig «hvile» som et herliggjort, åndelig født medlem i Guds familie, gir disse årlige høytidene en trinnsvis oversikt over hvordan Guds plan for menneskene blir gjennomført. Ikke bare peker hver høytid i livlige uttryksformer på en stor begivenhet i Guds plan, men det at Guds folk observerer disse dagene årlig, innprenter ytterligere kjennskapen til Guds plan i deres sinn og minner dem til stadighet om deres del i den.

Det var ikke før i Mose dager at Gud begynte å åpenbare detaljer i den plan han hadde for å gjennomføre sin hensikt med menneskeheten. Gud

introduserte formelt disse høytidene gjennom Moses til sitt folk Israel — Guds «menighet i ørkenen» (Apg 7:38).

Siden menneskene gjennom det meste av sin historie har vært nært knyttet til jorden for å skaffe seg mat og underhold, brukte Gud de årlige innhøstingstidene i det lovede land (hvor staten Israel idag ligger) som symbolske bilder på sine *åndelige innhøstninger* av mennesker.

Idag kan vi ut fra Kristi og apostlenes lære forstå at Gud bruker vårhøytidene til år etter år å vise sin kirke den kjensjering at alle de han har kalt til å bli sine Ånds-unnfangede barn før Kristi annet komme, bare er «førstegrøden» — bare den relativt *lille begynnelsen* på hans storslagne åndelige høst av mennesker som skal sankes inn i hans uøddelige familie.

Senere, slik det vises ved efterårets høytider under den langt større innhøstingstiden om høsten, vil Gud kalle *resten av menneskeheten* til frelse!

I 3 Mosebok 23 har vi en samlet oppstilling av Guds årlige høytider. De tre første høytidene, som

begynner med påsken, er *minnehøytider* om første del av Guds plan. De framstiller «førstegrøden» av Guds åndelige høst. De siste fire høytidene *ser framover* og viser hvordan Gud vil sanke inn den siste og store åndelige høstgrøden av *milliarder* av mennesker.

Når vi nå begynner dette studiet av Guds årlige høytider for å lære hva de betyr for dagens kristne, la oss merke oss en del viktige, men lite kjente fakta fra historien.

De fleste bibelkommentatorer og -lærde er enige i at de mange løpende henvisningene til disse årlige høytidene i Det nye testamente viser at i den tidlige kirken var det å holde disse dagene kjent og akseptert, ja selv *tatt for gitt*.

Aller viktigst: Kristus og Guds kirke hadde *for sedvane* å holde årshøytidene: «I den tidlige kristne kirke ble berettigelsen av å feire høytidene sammen med hele det jødiske folk aldri betvilt, så det trengte derfor ikke å bli særskilt nevnt» (*The New International Dictionary of New Testament Theology*, 1. bind s 628).

Fra et studium av Det nye testamente er det

imidlertid opplagt at Guds årshøytider fikk en ny betydning i Guds apostoliske kirke. Jesu lære og eksempel ga vi forståelse av meningen med disse dagene og hvordan de skal holdes.

Legg merke til hva *Encyclopædia Britannica* sier om hvordan den første nytestamentlige Guds Kirke holdt de bibelske høytider på en ny og annerledes måte: «Det at særskilte tider [våre dagers religiøse høytider, slik som jul og tradisjonell påske] var hellige, var en idé som var fullstendig fremmed for de første kristne... [som] fortsatte å holde de jødiske høytidene [fra 3 Mos 23], om enn i en ny ånd som påminnelser om begivenheter som disse høytidene hadde pekt fram mot som en forespeiling» (bind 8 s 859, 11. utgave, våre utvevelser).

1. Hvem var ifølge Bibelen opphavet til disse årshøytidene, i tillegg til den ukentlige sabbaten? 2 Mos 23:1-4.

KOMMENTAR: Legg merke til at disse høytidene ikke er jødene eller «Mose høytider», slik noen har ment — de er Guds høytider, som Gud ga sitt folk for at de skulle holde dem år etter år.

2. Sa Gud spesielt at hans årlige høytider skulle holdes i tillegg til den ukentlige sabbat? 3 Mos 23:37-38.

3. Hvilken høytid er den første som skal holdes hvert år? 3 Mos 23:5. Når innstiftet Gud den aller første påsken? 2 Mos 12:1-14.

KOMMENTAR: Påskehøytiden framstiller begynnelsen i Guds hovedplan for menneskehetens frelse. Den framstilte på forhånd Jesu («vårt påskelams» — 1 Kor 5:7; 1 Pet 1:19) offer — korsfestelse og død — for menneskehetens synder. Etter hans død ble påsken en minnedag for Kristi lidelse og offer.

4. Hvilken ny måte å holde den nytestamentlige påskehøytideligheten på innstiftet Jesus mens han var sammen med sine disipler like før sin død? Luk 22:8, 15-20.

KOMMENTAR: Da Jesus innstiftet de nye symbolene med vin og usyret brød, som forestiller hans brutte legeme og utgytte blod til våre synders tilgivelse, befalte han: «GJØR dette til minne om meg!» (Luk 22:19). Påsken er en høytid til minne om Kristi offer for våre synder, som han vil at de kristne spesielt skal minnes en gang om året.

5. Hvilken helt ny seremoni innførte Jesus også i forbindelse med å holde denne nytestamentlige påsken? Les Joh 13:1-17, særlig vers 14-15.

KOMMENTAR: I anledning av sin «siste nattverd» efterlot Jesus et meget viktig eksempel til efterfølgere for sine disipler. Legg merke til at denne seremonien med å vaske disiplenes føtter, ikke hadde noe som helst å gjøre med den gammel-

testamentlige måte å holde påske på. Den ble innstiftet der og da for *aller første gang* av Jesus Kristus selv. Han benyttet denne anledning i ellevte time til å innstifte en seremoni som hans disipler gjennom alle tider årlig skal holde fra og med den dagen!

Fotvasken er et bilde på en *ydmuk og tjenende* innstilling overfor andre som Kristus alltid selv viste, og som han ønsker at enhver kristen skal streve etter å etterligne (vers 16-17).

6. Hvilken høytid følger dagen etter påsken? 3 Mos 23:6-8; 2 Mos 12:15-20.

7. Var den første og den sjuende dag av de usyrede brøds høytid *helligdager* som folket skulle komme sammen på, stort sett slik de ville gjøre på den ukentlige sabbaten? 2 Mos 12:16; 3 Mos 23:3.

KOMMENTAR: Her bør vi skille mellom Guds årlige høytider eller fester, og hans årlige helligdager eller sabbater. Guds mestepart inkluderer sju årlige høytider. To av disse, de usyrede brøds høytid og løvhyttefesten, er sju dager lange. Vi har også sju årlige helligdager som er sabbater til hvile fra vanlig arbeid. Hver av disse helligdagene finner sted på, eller under, en høytid (de usyrede brøds høytid har to). Men påsken, den første av høytidene, er ikke en helligdag eller sabbat.

8. Holdt de nytestamentlige kristne noensinne de usyrede brøds høytid? 1 Kor 5:7-8. Hva er den klare meningen med denne høytiden? Vers 1-2, 6-7.

KOMMENTAR: Et studium av disse versene i 1 Korinter 5 viser at de usyrede brøds høytid, som de kristne i Korint holdt, symboliserer at man fjerner synd. Surdeigen er et bibelsk bilde eller symbol på synd (vers 8), fordi slik surdeigen brukt i brødet får brødet til å svelle, kan synd på samme måte ikke bare få et menneske til å *svelle* av forfølgelighet (vers 2, 6), men den kan også *spre seg* til en hel folkegruppe.

Paulus påla Guds menighet i Korint at de måtte støte ut av fellesskapet den person som syndet *åpenlyst* (vers 1). Paulus tilskyndet til en avgjørende handling, for, som han minnet dem om: «... en liten surdeig syrer hele deigen» (vers 6). Å tillate synd å fortsette upåtalte og åpenlyst for hele menigheten, ville i sin tur få andre til etterhvert å slappe av og begynne å falle tilbake til gamle synder. Synd ville *bre seg* inn i andre kristnes liv ved bare én synders dårlige eksempel, like så sikkert som at litt surdeig i en brøddelig til slutt får hele brødet til å heve seg — bli oppblåst!

Vi så at påsken skulle minne oss om at Jesus betalte en enorm pris for at alle våre synder skulle

kunne bli forlatt. Han ofret noe langt mer verdifullt enn noe vi kollektivt kunne ha ofret — sitt eget fullkomne, syndfrie liv.

Så minner de usyrede brøds dager, som kommer umiddelbart etter påsken, oss om at vi må streve med å få alle former for synd UT av våre liv. Denne høytiden gir et bilde på at vi kvitter oss med syndens surdeig, og vår beslutning om fra nå av å leve i harmoni med Guds lov. Vi skal altså årlig på nytt vie våre liv til stadig åndelig vekst — overvinne det som er igjen av syndens surdeig i våre liv og de synder som alle kristne leilighetsvis begår.

9. Hvilken høytid forordner Gud dernest? 3 Mos 23:15–17; 4 Mos 28:26. Var dette en hellig hviledag som folket skulle forsamles på? 3 Mos 23:21; 4 Mos 28:26.

10. Hvilket navn ble gitt til «førstegrødens» høytid i Det nye testamente? Apg 2:1.

KOMMENTAR: *Pinse* kommer fra det greske *pentekostē*, som betyr «femtiende [dag]». Dette er den eneste årssabbaten hvor man må telle for å bestemme datoen. Den første nytestamentlige pin sen fant sted på en søndag, den 50. dag etter Kristi oppstandelse.

11. Hva er den avgjørende meningen med pinsen («førstegrødens» høytid) for nytestamentlige kristne? Apg 1:4–5; 2:38. Er de Ånds-unnfangede kristne «førstegredne» i Guds storslagne hovedplan? Jak 1:18; Rom 8:23.

KOMMENTAR: Pinsefesten er nå en høytid til minne om at Den hellige ånd ble sendt fra Gud for å unnfange de angrende troende i Kristus, og som Gud kaller før Kristi gjenkomst. Pinsen i år 31 e Kr markerte derfor begynnelsen på den nytestamentlige kirken. Det var den dagen Gud begynte å gjøre Den hellige ånd tilgjengelig for dem han kaller til å bli en del av sin kirke.

Det var i denne pinsen at «førstegrøden» av Guds lille åndelige «vårinnhøsting» begynte å bli satt inn i hans kirke. Disse nye kristne ble unnfanget ved den kraftens ånd som ville hjelpe dem å seire og vokse åndelig og slik forberede dem til å bli født inn i Guds familie ved Kristi annet komme.

Gud vet at vår menneskelige viljekraft og våre evner ikke er tilstrekkelig for at vi omhyggelig og vellykket skal «avsyre» våre liv. Vi trenger hjelp fra hans hellige ånds overnaturlige kraft for å seire. Dette er tredje skritt i Guds hovedplan, som har som hensikt å hjelpe hver og en av oss til å oppfylle Guds herlige mening med våre liv.

12. Hvilken høytid og årssabbat kommer så av de sju som Gud har åpenbaret? 3 Mos 23:23–24.

KOMMENTAR: Basunhøytiden skildrer først og fremst Jesu Kristi triumferende gjenkomst for å

sette opp Guds rike på denne jord (Åp 11:15). Du vil huske at *den første oppstandelse* finner sted ved Kristi annet komme, som blir kunngjort ved et voldsomt støt i en basun (1 Tess 4:16–17; 1 Kor 15:52).

13. Omfatter hovedmeningen med basunhøytiden enda mere enn selve Kristi annet komme? Åp 8:1–2, 6; 10:7.

KOMMENTAR: Da oldtidens israelitter vandret i ørkenen, ble de vant til basunklangen for mange formål: Signal for samling, signal for avmarsj eller stans, «offiserers sammenkalling» eller som *alarm*. Meget lik bruken av trompetsignaler i hæren idag, lærte oldtidens Israel seg å gjenkjenne forskjellige basunlyder som hver hadde sin spesielle betydning.

Det er en parallell mellom basunens lodige varselklinger i oldtidens Israel og funksjonene til Guds kirke idag (Jes 58:1). Det er også en sammenheng mellom englenes basunstøt som signaliserer Jesu Kristi umiddelbare gjenkomst, og det stadige varslende vitnesbyrd som utgår fra Guds kirke idag, idet den forbereder veien for Kristi gjenkomst. Englenes gjentatte basunstøt, fulgt av katastrofale begivenheter i verdensmålestokk like før Kristi gjenkomst, vil tjene som *et siste varsel* til en ubekymret verden som er herjet av synd!

14. Hvilken årssabbat følger bare ni dager etter basunhøytiden? 3 Mosebok 23:26–32; 16:2–34, særlig vers 29–31 av 16. kapittel. Se også Åpenbaringen 20:1–3 i sammenheng med 3 Mosebok 16:21–22.

KOMMENTAR: De ritualene som ble pålagt det gammeltestamentlige levittiske presteskaper på soningsdagen, er beskrevet i detalj i 3 Mos 16. Den levende bukken som alle Israels synder skulle bekjennes over, og som ble ført ut i ørkenen, representerte djevelen, som vil få skylden for alle menneskehetens synder lagt på seg av Jesus Kristus etter at han kommer tilbake.

Satan kalles «denne verdens gud» (2 Kor 4:4). Han er beskrevet som «hovdingen over luftens makter, den ånd som nå er virksom i ulydighetens barn» (Ef 2:2, *Studiebibelen*) og er syndens far (Joh 8:42–44). Kristus vil forhindre ham i ytterligere å forføre og lede menneskemassene inn i synd. Han vil ikke lenger være istand til å «kringkaste» sin innstilling av forfengelighet, lyst og grådighet inn i menneskesinnene.

Når djevelen blir «denket» (Åp 20:1–3), vil symbolikken i 3 Mos 16 bli virkelighet. Menneskenes sinn, som tidligere var forført av Satan og hans hærskarer av demoner, vil nå endelig bli åpnet ved Guds ånd, og hele menneskeheten vil bli i stand til

å akseptere og ta imot forlatelse for sine synder gjennom Kristus. For første gang vil de bli i stand til å forstå Guds mesterplan for frelse også for dem. Da, og bare da, vil menneskeheten bli forsonet — «forenet» — med Kristus og Faderen, slik det blir symbolisert ved soningsdagen.

15. Hvordan skal vi holde soningsdagen? 3 Mos 23:32.

KOMMENTAR: Soningsdagen er kanskje den mest usedvanlige av helligdagene på grunn av det Gud venter at vi skal gjøre i løpet av dette døgnet. Det er den eneste dagen i året Gud har befalt oss å *faste* på.

Å faste på soningsdagen vil si å nekte seg mat og vann i 24 timer — fra solnedgang til solnedgang (eller fra den ene kveld til den neste — 3 Mos 23:32). Faste er *ikke* en botshandling. Det er *ikke* en sultestrek for å prøve å få tingene slik en vil overfor Gud. En kristen skal faste for å ydmyke seg og komme nærmere Gud og hans rettferdige veier (Jes 58:6-11).

Fasten på soningsdagen er altså en livaktig påminnelse om den sinnstilstand som er nødvendig for frelse — om den ydmykhet, den gudgivne bedrøvelse, den alvorlige søken etter Guds veier — en tilstand som denne verden vil bli bragt til ved de katastrofale begivenhetene som vil kulminere ved Jesu Kristi gjenkomst!

16. Hvilken viktig sjudagershøytid begynner fem dager etter soningsdagen? 3 Mos 23:33-35; 5 Mos 16:13.

KOMMENTAR: Løvhyttfesten ble også kalt «innsamlingens høytid» (2 Mos 34:22) fordi denne sjudagershøytiden feirer innhøstingen på sensommeren og tidlig om høsten. Hele folket holdt denne høytiden etter at den siste hovedhøsten var kommet i hus (3 Mos 23:39).

17. Holdt Jesus løvhyttfesten? Joh 7:2, 8-11, 14. Visste alle at Jesus alltid holdt Guds høytider, og derfor naturlig nok ventet at han ville være i Jerusalem for å holde løvhyttfesten? Vers 11.

KOMMENTAR: På grunn av en stadig økende følge beslutlet Jesus klokkelig nok ikke å reise åpenlyst i Judea (vers 1). Vers 1-10 viser imidlertid at han faktisk risikerte livet for å holde løvhyttfesten. Selv om han dro dit opp i hemmelighet, lærte han fra midten av høytiden åpenlyst i tempelet (vers 14).

18. Hvilket guddommelig tema er satt for den årlige overholdelsen av løvhyttfesten? 5 Mos 16:14-15. (Legg merke til ordene: «Du skal være glad.» I andre oversettelser gjengis det som: «Vær helt og holdent glad».) Er det Guds mening at enhver, uansett alder, sosial status eller økonomisk nivå, skal være *glad* under denne høytiden? Les 14. vers om igjen.

19. Er det Guds mening at en mann og hans familie skal glede seg under løvhyttfesten? 5 Mos 16:14; 12:5, 7, 12. Skal de bo i «løvhytter» — midlertidige boliger (tilsvarende motell- og hotellværelser, hytter osv) — på det sted som er utsett for feiringen av denne høytiden? 3 Mos 23:42, 40.

KOMMENTAR: Løvhyttfesten er full av åndelig mening for de kristne idag. Den er et bilde på morgendagens vidunderlige verden under Jesu Kristi rettferdige styre — 1000 år med fred, velstand og glede for milliarder av mennesker som vil leve i denne utopiske tidsalderen. Det er i løpet av Tusenårsriket at den store «høstminnsankingen» av menneskeliv inn i Guds rike vil begynne, hvor de vil bli *født på ny* som guddommelige medlemmer av Guds familie!

Bare tenk på det! Satan vil bli avsatt ved Kristi gjenkomst. Så følger *1000 år* med fred og velstand. De som er «førstegrøden» av Guds åndelige høst — de som *først* blir født inn i Guds familie som medarvinger med Jesu Kristus — vil slutte seg til ham for å regiere denne verden. De vil få anledning til å bringe frelsende viten til ethvert menneske som da er i live, og til dem som blir født i løpet av de tusen år.

Om og om igjen forteller Gud oss at løvhyttfesten er en tid for helt uvanlig stor glede. For oldtidens Israel skulle det være en gledens tid på grunn av den rikelige høsten som var bragt i hus like før høytiden. Men i Tusenårsriket vil lykken, gleden og velstanden som løvhyttfesten er et bilde på, bli *universell* under *Jesu Kristi opplyste* styre. Den lydigheit mot Gud som man viser ved å holde hans lov og følge hans åpenbarte livsform, vil gjøre morgendagens verden til et bokstavelig utopia!

Guds store høstfest gir hans Ånds-unnfangende barn særskilt tid og omgivelser til å tenke over hans hensikt med livet og hvordan den kan oppnås. Meningen med løvhyttfesten er at den skal utskille og fri deltagerne fra denne verdens rutinemessige bekymringer. Ved å bo i midlertidige boliger i en hel uke borte fra ens daglige omgivelser og fra ens arbeide, gir en i de sju dagene festen holdes, *et bilde på* Tusenårsrikets universelle frihet og fred.

Slik løvhyttfesten holdes idag, er den faktisk en ørliten, men lykkelig forsmak på morgendagens glade verden, når Guds ånd vil være tilgjengelig for *alle*. Dette er dager med konsentrert opplæring fra Guds prester — dager med uavbrutt, ekte kristent samkvem. Ved den måten de kristne ved høytiden lever *harmonisk* sammen på, demonstrerer de nå hva hele denne syndige, sjuke, ulykkelige verden *kunne være lik og vil bli lik!*

Medlemmene i Guds kirke ser med entusiasme fram mot å holde løvhyttfesten hver høst ved et av nesten hundre feststeder verden over. Mellom gudstjenestene deltar medlemmene i forskjellige spennende og morsomme aktiviteter for ung som gammel som kirken står for, så vel som utflukter og andre attraksjoner som er spesielle for hvert feststed. Den ekte omsorgen og fellesskapet, den åndelige føden og den endeframme moroa skjerper appetitten for neste års høytid, noe som gjør tidligere vanlige «ferier» til kjedelige affærer i forhold!

20. Men markerer den sju dager lange løvhyttfesten slutten på Guds plan for menneskeheten? Er det ikke Guds vilje at alle som *noensinne* har levd, skal få kjennskap til frelsen? 2 Pet 3:9; 1 Tim 2:4.

KOMMENTAR: Hittil har vi sett hvordan det som har fått det fortrinn å bli kalt av Gud gjennom tidene, særlig fra Jesu første komme og fram til slutten av Tusenårsriket, passer inn i Guds vidunderlige hovedplan.

Men hva med de milliarder av mennesker fra Adams tid og fram til vår egen tid (samskje medregnet de fleste av dine kjære) som ikke er blitt kalt av Gud — som aldri har hatt anledning til å kjenne og virkelig forstå Guds sannhet?

Milliarder har aldri så meget som *hørt* Kristi navn. Er de dømt til evig død, uten engang å ha hatt sjansen til å høre sannheten? Ville dette være rimelig av en kjærlig Gud?

Kan du forestille deg en nådig og rettferdig Gud som dømmer små uskyldige barn — hvorav enkelte døde før de kunne gå eller snakke — til å forbli døde i all evighet uten at de fikk kjenne Guds livsform og uten å ha fått sjansen til å leve evig?

Gud har i sin absolutte rettferdighet planlagt at alle som noensinne har levd, skal få anledning til frelse. Likesom uken ikke er fullstendig uten sabbatsdagen, er Guds mesterplan ikke fullstendig uten Guds *sjuende* årshøytid og helligdag.

Sju er i Bibelen tallet for fullendelse og fullkommenhet. Uten kjennskap til denne sjuende årlige helligdagen kan man ikke forstå hvordan Guds hovedplan vil fullføres — at Guds barmhjertighet overfor menneskeheten strekker seg selv utover Tusenårsriket!

For å forstå denne siste fasen — avslutningen — på Guds plan, må vi forstå den siste av Guds årlige helligdager, som gir et bilde på *den siste store bedømmelsen*.

21. Ble det holdt en «åttende dag» med gudsdyrkelse umiddelbart etter løvhyttfestens sju dager? 3 Mos 23:34–36. Er det årets siste høytid — den siste årlige sabbatshvilen? Vers 39.

KOMMENTAR: Den siste årlige sabbaten holdes umiddelbart etter løvhyttfesten. Men fordi den ligger så tett inntil denne sju dager lange høytiden, ble den assosiert med løvhyttfesten og derfor kalt «den åttende dag». Blant de kristne ble den kjent som «den siste, den store dag i høytiden» (Joh 7:37).

22. Åpenbaringen 20 gir nøkkelen til meningen med «den siste store dag». Som vi allerede vet, taler vers 4–6 hovedsakelig om de oppstandne hellige som styrer på jorden med Jesus Kristus i 1000 år. Men nøyaktig hva blir det sagt i første setning i 5. vers?

KOMMENTAR: Dette er ikke «de døde i Kristus», men ganske enkelt de *døde* — de milliarder som *ikke* tilhører Kristus — som aldri er blitt kalt av Gud, hvorav de fleste ikke engang har hørt Jesu Kristi navn.

Legg merke til at første del av vers 5 i de vanlige norske oversettelsene i virkeligheten er innskutt bemerkning. Det burde ha stått: «(Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år var gått.) Dette er den første oppstandelse.»

Setningen: «Dette er den første oppstandelse» viser til oppstandelsen av de rettferdige døde i Kristus like før 1000-årsperioden begynner. «Men», forklarer Johannes, «de andre døde» — de som aldri hadde hatt en sjanse til å forstå Guds sannhet — ville ikke komme opp i en oppstandelse «for de tusen år var gått». Denne oppstandelsen, som finner sted etter at de 1000 år er til ende, er den *annen* oppstandelse.

23. Hvordan forklarer Johannes mer inngående om den annen oppstandelse? Åp 20:11–12. Hvordan blir disse menneskene bedømt? Vers 12.

KOMMENTAR: Det greske ordet som er oversatt med «bøker» i Åpenbaringen 20:12, er *biblia*. Det er fra nettopp dette ordet at vi har fått vårt norske ord *bibel*. De «bøkene» som blir åpnet, er Bibelens bøker! Gjennom Guds hellige ånd vil de bli åpnet, dvs gjort forståelige for de milliarder av mennesker som *hittil aldri* har hørt navnet Kristus, eller som ikke har vært i stand til å forstå Guds Ords sanne budskap — de som aldri tidligere har kunnet delta i Guds mesterplan for frelse.

24. Hvor lenge vil de være under bedømmelse? Jes 65:20.

KOMMENTAR: Dette verset i Jesaja henviser til denne bedømmelsesperioden. Det gir en sterk indikasjon på at de som da er gjenopplivet, vil leve i 100 år, uansett hvor gamle de var da de døde.

25. Hvor ellers i Bibelen blir denne oppstandelse nr to beskrevet? Esek 37:1–14. Blir disse døde tydeligvis oppvekket til fysisk liv som men-

nesker, slik at de trenger livsånde for å kunne opprettholde sin fysiske eksistens? Vers 5-10.

26. Hva er Guds løfte til disse oppstandne menneskene? Vers 13-14. Er dette den samme utgytelsen av Guds hellige ånd som Kristus talte om på høytidens «siste store dag»? Joh 7:37-39.

27. Hvordan refererte Jesus til denne spesielle «dagen» eller tidsperioden for bedømmelse av folk som ennå har igjen å høre og forstå dette herlige frelsens budskap? Matt 11:20-24; 12:41-42.

KOMMENTAR: Kristus nevner folkene fra Tyrus og Sidon, Sodoma, Ninive på Jonas tid og dronningen fra Syden (dronningen av Saba). Alle disse eksemplene på folk som levde i *forskjellige* generasjoner sammenliknes med borgerne som levde i byene og landsbyene på Jesu tid, hvorav langt de fleste ikke forsto eller trodde Kristi budskap. Jesus forteller oss at de *alle sammen* vil oppstå sammen med den generasjon som levde på Jesu tid!

Jesus ga oss tilstrekkelig med eksempler på generasjoner av folk som levde på forskjellige tider i historien til å vise at det store flertall av menneskeheten vil være levende *samtidig* på denne jord. Det vil være menn og kvinner fra før syndfloden, fra alle tolv av Israels stammer, fra dem som levde i middelalderen og alle de som lever selv idag og ikke vil ha hatt anledning til å komme til Kristus, ganske enkelt fordi de *ikke ble kalt av Gud* til å ta imot sin anledning til frelse i løpet av sitt første liv (se Joh 6:44, 65).

Denne gruppen omfatter alle mennesker fra alle tidsaldre overalt på jorden, naturligvis *unnatt* dem som kommer opp i den første oppstandelsen fra de døde — og de forholdsvis få uforbederlig ugudelige som kommer opp i den *trede* oppstandelsen for å bli kastet i ildsjøen (Ap 20:13-15). Disse siste forsto Guds sannhet og hadde anledning til å ta imot evig liv, men forkastet den!

Siden mange av de oldtidsfolkene som er beskrevet i Matteus, ville ha angret og omvendt seg om Kristus personlig var kommet til dem i deres dager, vil de helt sikkert omvendt seg når de oppstår i en verden som Kristus allerede har styrt i 1000 år — en verden preget av fred, lykke, velstand og velvære.

Denne enorme oppstandelsen til dødelig liv åpner deres *tidsausnitt for bedømmelse* — ikke domsavsigelse. (Domsavgivelsen er bare siste akt i bedømmelsesprosessen.) En beslutning må tas på grunnlag av hvordan hvert individ reagerer på Guds Ord. (Kristne idag som er unnfanget ved Guds hellige ånd, er nå under den *samme* bedømmelsen — 1 Pet 4:17). Og fordi hvert individ vil få anledning til frelse, vil hver enkelt i realiteten avsi

sin egen dom ved de valg vedkommende tar i løpet av denne bedømmelsesperioden.

Men om vi blir Ånds-unnfangede kristne i denne tidsalderen, og om vi fortsetter å være trofaste inntil døden, vil vi ha det fortrinns å ta del i «en bedre oppstandelse» (Heb 11:35) ved Kristi annet komme. Den er ganske enkelt bedre fordi de som oppstår i den første oppstandelsen, vil oppstå som åndevesener, ikke som dødelige mennesker. Dessuten vil de som kommer i den første oppstandelsen, motta *en større belønning* enn de som lever i den siste bedømmelsesperioden, ja, selv bedre enn de som lever i Tusenårsriket! (Mer om din potensielle belønning litt senere i denne leksjonen.)

Vi har sett at alle Guds årlige høytider er bygget opp rundt de årlige innhøstingstidene i det lovede land, som Gud ledet det gamle Israel til. Men det er den *åndelige* høsten som Gud er interessert i! Det gamle testamentes Israel ble ved denne sesongmessige syklusen av innhøstingshøytider minnet om sin avhengighet av og sitt forhold til Gud Den Allmektige. Ved at Guds trofaste nytetamentlige kristne holder *de selv samme dagene*, kan de nå motta frelsende *viten* om Guds mesterplan for hans åndelige høst!

Det man ønsker å huske, må man jevnlig repetere. I og med at de Ånds-unnfangede kristne holder hver av årshøytidene til de rette årstider, blir de minnet om Guds mesterplan for hele menneskehetens frelse og deres *individuelle* del i den. Guds årshøytider gir en anledning til i en viss forstand å «framføre» den plan Gud har for å fullføre sin hensikt med menneskeheten.

Med årene har Guds kirke fått en dypere forståelse av den åndelige meningen med disse årshøytidene. I motsetning til høytidene som til vanlig feires av denne verden, og som ikke gjengir noen virkelig hensikt eller plan med menneskenes eksistens, så åpenbarer Guds årlige høytider den fulle rekkevidde og mening med hans storslagne hensikt og plan for menneskeheten.

I denne leksjonen har vi lært at Guds årlige høytider ikke bare lærer oss om Guds frelsesplan, de henviser oss direkte til vår Frelser Jesus Kristus. Han er vårt *Påskelam* (1 Kor 5:7). Det er ved å «ikle oss» Kristus at vi fjerner synd fra våre liv, symbolisert ved *de usyrede brods høytid*.

Kristus er den første av «førstegroden», og det var 50 dager etter sin oppstandelse fra de døde at han sendte Den hellige ånd på *pinsedagen*. Den hellige ånd ble sendt for åndelig å befrukte dem som Faderen kaller, og dermed gjøre dem i stand til å fullbyrde Guds lov, overvinne synd i livet og vokse åndelig.

Det er Kristus som vil gripe inn i verdens gang (symbolisert ved *basunhøytiden*), oppreise sin førstegrøde og bli Kongenes Konge, som slår ned Satans, erkeforførerens, despotiske styre, slik det blir symbolisert med *soningsdagen*. Når innflytelsen fra djevelen og hans demoner er borte, vil hele menneskeheten ha anledning til å bli «forsonet» — bli ett med Kristus ved omvendelse, dåp og motgætte av Den hellige ånd.

Kristus kommer for å sette opp Guds styre i Tusenårsriket og gjøre denne jord til et sant utopia, slik det blir avbildet i *lovhyttefesten*. Milliarder vil bli født inn i Guds familie i løpet av denne gygne tidsalderen. Guds folk idag er representanter for Guds verdensherskende rike som er på vei.

Til slutt vil Kristus i det siste store skrittet i Guds plan gjøre frelsen tilgjengelig for alle som noensinne har levd, men som aldri har hørt eller forstått sannheten. *Den siste store dag* symboliserer denne siste bedømmelsesperioden.

Guds kirke forstår og lærer den kostelige sannheten om hans formål og plan for menneskeheten. Verden over holder Guds sanne kirke, som består av omvendte, Ånds-unnfangede Guds barn, trofast alle Guds høytider hvert eneste år!

Tiende og det å gi i en ny ånd

Vi har sett at de årlige høytidene og mange andre gammeltestamentlige lover nå holdes av de kristne i en ny og annerledes ånd og innstilling (Matt 5:21-22, 27-28). Vi skal se at Guds lov om tiende også får en ny mening idag. Husk at apostelen Paulus skrev at Gud har gjort oss «dugelige til å være tjenere [prester] for en ny pakt» (2 Kor 3:6).

Kristendommen er sannelig en *livsform*. Den har alt å gjøre med den måten vi lever vårt daglige liv på — vår daglige omgang med andre, vår måte å drive forretning på — selv vår måte å håndtere våre penger på.

Husk at Gud er Skaper, Eier og Eiendomsbesitter av alt vi ser rundt oss. Gud har derfor *førsteprioritet* til å eie alt som er produsert av denne jord. Som David skrev: «Jorden hører Herren til — og alt det som fyller den, verden og de som bor der» (Sal 24:1). Alt gullet og sølvet tilhører Gud (Hag 2:8). Gud skapte alt, og i kraft av denne skaperakten *eier han alt* — iberegnet menneskeheten. Det er faktisk umulig for oss å «tilbakebetale» Gud det han har gjort for oss som vår Skaper.

Så hvorfor skulle vi gi tiende til Gud av vårt overskudd?

Det å betale tiende er en del av Guds givende livsform. Gud ønsker at vi skal lære hvordan man gir og deler med andre til beste for dem og for vårt eget beste!

Gud bruker den tiendedelen han forbeholder seg selv, til å *proklamere for all verden* sitt evangelium om fred, glede, lykke, overflod og evig liv. Av *mangel* på slik viten har verden vært **FORBANNET!**

Guds lov om det vi produserer og tjener, kan sammenliknes med en kontrakt. Han vil ha oss til å forstå at vi arbeider sammen med ham i et *kompaniskap*. Gud lar oss leve og arbeide på *hans* jord — dyrke jorden og produsere den maten vi spiser. Han tillater at vi feller *hans* trær og bygger hus å bo i av dem, og at vi benytter alle *hans* ressurser til å produsere tusenvis av produkter til eget bruk.

Men Gud er *en meget sjenerøs partner*. Han reserverer i hovedsak bare 10 prosent for seg selv til sitt arbeid på jorden.

I Edens hage reserverte Gud bare ett tre for seg selv. Det forble hans. Han ga aldri det ene treet til Adam og Eva til deres bruk. De hadde ingen rett til å spise av dets frukter. Da de strakte ut armen og tok av frukten fra dette forbudte treet, *syndet* de — de **STJAL** fra Gud.

Idag ville den samme Satan som forførte Eva, gladelig få deg til å tro at hele din inntekt — eller alt det du produserer på din eiendom — er ditt. Men *ikke tro det!* La oss forstå hva Bibelen har å si om tienden.

1. Hvordan æret patriarken Abraham Skaperen, Eieren og Herskeren over alle ting? 1 Mos 14:17-20; Heb 7:1-4. Ble lydige Abraham velsignet? Vers 6.

KOMMENTAR: Abraham betalte tiende. Han ga Gud *en tiendedel* av byttet fra slaget. Sammenhengene i 1 Mosebok 14 viser klart at Gud mottok sin del før det ble foretatt ytterligere disposisjoner av byttet til andre. Abraham erkjente dermed at Gud var kilden til alle hans velsignelser.

Abraham ble en ytterst velhavende mann fordi han ble velsignet av Gud til overmål. Og beretningen i Bibelen viser at han fortsatte å lyde Gud resten av sitt liv (1 Mos 26:5).

2. Var Melkisedek Guds prest? 1 Mos 14:18; Heb 7:1-3.

KOMMENTAR: Tienden er i Bibelen åpenbart som Guds system for å finansiere hans jordiske presteskap. Allerede før det levittiske presteskapet og den gamle pakt utgjorde Melkisedek Guds presteskap. Som Guds representant på jorden tok han imot tiende fra Guds trofaste tjenere i de dager.

Melkisedek, hvis «dager har ingen begynnelse og

hans liv ingen ende... er prest *for alltid*» (Heb 7:3). Dette verset antyder at han sannsynligvis var Yppersteprest helt fra Adams tid! De gamle patriarkene finansierte dette Guds presteskap på jorden gjennom tiendesystemet.

3. Hva lovet Jakob Gud at han ville gjøre med alt det hans gods ville øke med? 1 Mos 28:20-22. Ble han storlig velsignet? 1 Mos 30:43.

KOMMENTAR: Jakob lovet å gi Gud tiende av sin forøkelse fra da av. Hele hans liv velsignet Gud ham rikelig på grunn av hans trofasthet. Jakob ble velsignet med mye fe, mange tjenestefolk og andre besittelser. Han fortsatte å betale tiende livet ut, idet han aldri glemte Den Ene som var skyld i hans framgang (1 Mos 48:15).

4. Før Mose tid ble tienden betalt direkte til Melkisedek. Men hvem var det Gud sa skulle ta imot tienden etter at Israel var befridd fra Egypt? 4 Mos 18:21, 24. Til hvem skulle levittene selv betale tiende av den tienden de selv hadde mottatt fra folket? Vers 26-28.

KOMMENTAR: Gud hadde satt Arons familie som høyeste autoritet over levittene (vers 2-3, 6). Som prester skulle de motta tiende av inntektene til alle de andre levittene.

5. Hva ble tienden brukt til under levittenes prestedømme? 4 Mos 18:21.

KOMMENTAR: Melkisedek var det medlem av Gudsfamilien som ble Jesus Kristus (skriv etter særtrykket «Millioner vet ikke hva Kristus virkelig var!» for bevis), og han valgte ut levittene som sine prester. Guds presteskap, gjennom det levittiske presteskap, var et materielt, ritualistisk presteskap som skulle minne et kjødeligsinnet folk om deres sviktende lydighet overfor Guds lov.

Kristus (Melkisedek) forordnet en forandring i loven om tiende. Han overga den tiendedelen som han alltid personlig hadde mottatt, til *levittene*. Dermed *overfarte* Kristus mottagelsen av tienden til det levittiske presteskap for deres underhold.

Men dengang fantes det ikke noe oppdrag om å utbre evangeliet til hele verden. Guds plan under den husholdningen var bare at levittene skulle lære folket lovens bokstav og stå for de fysiske ritualene og ofringene som påminnelse om synd. Derfor var den tienden folket ble pålagt å bringe til dem, hovedsakelig for deres underhold.

Hebreerne 7 viser klart at tienden lenge hadde vært en *løpende* finansiell lov dengang Gud gjennom Moses formelt innstiftet det gamle Israels sivile lover.

Paulus gjør det klart at tienden ikke er en levittisk (etter Levis etterkommere) eller «seremoniell» handling (se vers 5 og 8-10). Den startet *ikke* med levittenes presteskap, og den kunne derfor

ikke ha sluttet da det ikke lenger var behov for et levittisk presteskap. Slik vers 11-17 viser, *omskiftet* Gud isteden presteskaper tilbake til Melkisedeks åndelige presteskap. Levittenes presteskap ble avløst av Jesu Kristi presteskap — *Melkisedeks presteskap gjenopprettet!* Slik ble det også en omskifning vedrørende *hvem* som nå skulle motta tienden (vers 12). Kristus har gitt sitt nytestamentlige presteskap autorisasjon til å motta tienden for å kunne gjøre det *åndelige* arbeidet med å oppfylle det oppdraget han ga kirken (Matt 28:19-20).

Den nytestamentlige epoken ble innledet da Melkisedek (Kristus), som for alltid forblir vår Yppersteprest (Heb 7:3; 4:14-16), ble et dødelig menneske så han kunne bli ofret for hele menneskehetens synder. Han gjorde også Den hellige ånd tilgjengelig for dem som Gud kaller.

Kristus kom til denne jord for å innvie en NY type presteskap — et *åndelig* presteskap. Det er et FRELSSENS presteskap — et PROFETIENES presteskap — et presteskap for ADVARSLER så vel som for GODT NYTT.

Kristi oppdrag til alle sine sanne prester er: «Gå derfor ut og *gjør alle folkeslag til disipler*, idet dere... lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere» (Matt 28:19-20). Og idet han viste til våre dager, sa han: «Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden [på denne tidsalder] komme» (Matt 24:14).

Jesus Kristus kom for å kvalifisere seg til å overta for Satan som hersker over denne jord. Og han kom for å lære opp budbærere som skulle proklamere for verden at han kommer tilbake for å gjenopprette Guds styre på jorden. Kristus valgte selv sine opprinnelige tolv apostler eller prester for å *fortsette* arbeidet med å forkyne evangeliet om Guds rike. Idag er Jesu Kristi sanne prester i ferd med å fullføre dette oppdraget i *verdensomspennende* skala!

Efterhvert som slutten på denne tidsalderen nærmer seg, fullfører Guds sanne prester Kristi oppdrag med STYRKE. De klarlegger DEN GODE NYHETEN om Guds snart kommende rike. De forklarer dette rikets *lover* så vel som de hundrevis av profetier som viser direkte til denne endetiden.

I disse kaotiske dagene som grenser opp mot slutten på en tidsalder, like før Kristi annet komme, er virksomheten til Guds sanne presteskap en *verdensomspennende* kraftanstrengelse som når ut til MILLIONER av mennesker. Den er et kjempeforetagende som trenger ikke bare en stab på hundrevis av prester og andre medarbeidere, men også bruken av høyt utviklet teknologi for å

proklamere Jesu evangelium om Guds rike «for alle folkeslag!»

Den teknologi som er gjort tilgjengelig for Guds formål — radio- og fjernsynsstasjoner og trykkerier, som når enorme folkemengder, slik det aldri tidligere har vært mulig — koster en god del.

Idag har Gud sørget for å finansiere sitt kraftige åndelige presteskap etter det samme systemet som han har benyttet i årtusener — systemet med *tiende*.

6. Viser Bibelen at så vel land som enkeltindivider faktisk kan stjele *direkte* fra Gud? Mal 3:7-12.

KOMMENTAR: Kan noen tillate seg å rane Gud? Å stjele fra Gud er en meget alvorlig sak! Ikke noe av din inntekt tilhører egentlig deg. Den tilhører fullt ut Gud. Men han krever bare en tiendedel av den. Han har *reservert den første tiendedelen* for seg selv! Det er først *etter* at vi anerkjenner Guds *førsterett* til denne første tiendedelen av vår inntekt at vi har et legalt krav på de andre ni tiendedelene.

7. Hva blir en rammet av om man bryter denne Guds fundamentale finanslov? Mal 3:9.

8. Hva er Guds enkle løsning på våre finansielle problemer? Mal 3:10. Utfordrer han oss til å sette ham *på prøve* — «prøve» ham — for å se om han virkelig vil velsigne oss? Samme vers.

KOMMENTAR: Gud tilbyr oss ikke innviklede, vanskelig forståelige løsninger på våre finansielle problemer og forbannelser. Løsningen er enkel. Gi Gud det han krever, så vil han velsigne oss. Gud har tusenvis av måter å få det vi gjør til å betale seg bedre. Om vi arbeider flittig og er trofaste med å gi Gud hans del, vil han arbeide med oss, *velsigne* våre bestrebelsler og få vårt kompaniskap med ham til å produsere og tjene *mer!*

De som trofast betaler Gud hans tiendedel, vil oppdage at det de har igjen, synes å rekke *lenger* enn hele inntekten noensinne gjorde tidligere. Tusenvis av tiendebetalere har bemerket at det synes å være en uskreven lov som ikke kan tas med i budsjettet — en lov som alltid får pengene deres til å rekke *lenger* når de trofast betaler tiende. (Les de følgende skriftstedene med dette prinsippet i tankene: 1 Kong 17:8-24; 2 Kong 4:1-7; 42-44; Matt 14:17-21; 15:34-38; Heb 13:8).

9. Hvilken innstilling bør vi ha når vi gir Gud den tiendedelen som tilhører ham, og til og med leilighetsvis gir en pengegave som står i forhold til hva vi har råd til? 2 Kor 9:6-7.

KOMMENTAR: En gammild innstilling er grunnleggende i Guds givende livsform. Gud er en generøs giver! Han ønsker at hans barn skal gjenspeile en lignende generøsitet innenfor deres begrensede midler. Apostelen Paulus gjorde dette krystallklart:

«Men dette sier jeg: Den som sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal høste med rik velsignelse. Enhver må gi slik som han setter seg fore i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. For *Gud elsker en glad giver*» (2 Kor 9:6-7).

Prinsippet med å gi er også angitt andre steder i Bibelen. Jesus viste at en givende innstilling automatisk frambringer en bumerang-effekt. «*Gi, så skal det bli gitt dere!* Et godt mål, stappet, ristet og overfylt, skal bli gitt dere i fanget! For med det samme mål som dere har målt med, skal det måles igjen til dere» (Luk 6:38).

Salomo tar opp *nøytaktig* samme sannhet i det han skriver: «Kast ditt brød på vannet, for i tidens løp skal du finne det igjen» (Pred 11:1). Guds velsignelse kommer på det tidspunkt og på den måte *Gud* selv bestemmer.

Og igjen: «Den ene strør ut og får enda mer, den andre holder tilbake mer enn rett er, og det blir likevel bare fattigdom. Den som sprer velsignelse [eller gir rikelig], skal trives [bli rikere]. Og den som lesker andre, han blir selv forfrisket» (Ord 11:24-25).

Disse versene gjentar bare i forskjellige ordelag det gjennomprøvede prinsippet som finnes gjennom hele Bibelen: «Det et menneske sår, det skal han også *høste*» (Gal 6:7).

10. På hvilken måte understøttet Jesus loven om tiende? Matt 23:23. Legg spesielt merke til siste del av verset.

KOMMENTAR: Er ikke det klart? Jesus sa at åndelige kvaliteter som rettferdighet, barmhjertighet og troskap er *viktigere* enn omhyggelig å betale tiende av hver minste plante som kanskje vokser i hagen din — særlig når denne strenge nøytaktigheten fører til selvrettferdighet. Men Jesus sa: «... og det andre *ikke* forsømmes» — altså at man ikke lar være å betale hele tienden slik Gud forlanger.

11. Er tiendebetaling en slags gudsyndkelse, så vel som uttrykk for tro på Gud? Heb 11:6; Jak 2:20.

KOMMENTAR: Å betale tiende er en handling som uttrykker *tilbedelse av Gud* — et uttrykk for kjærlighet, takknemlighet, respekt, ære og aktelse for Skaperen — et tegn på underdanighet overfor Guds vilje, en anerkjennelse av hans overherredømme og styre.

Å betale tiende er også en *troshandling* overfor Gud. Som sådan er den helt sentralt i det kristendom og omvendelse står for. Å betale tiende er en dypt personlig handling til Guds ære når den er utført i tro. Den er en anerkjennelse av at Gud er der — at han **IRKELIG EKSSISTERER** — og at han er

i stand til «etter sin rikdom [å] fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus» (Fil 4:19).

Det er umulig for noen person å hindre Gud i å velsigne dem som står fram i tro og betaler tiende til sin Skaper. Erfaring har vist at det følger en *automatisk velsignelse* med å lyde vår store evige Gud om denne lydigheten er koblet sammen med tro.

Husk at du betaler tiende til Gud, ikke til noe menneske! Når du gir Gud tiende, viser denne lydighetshandlingen at du aksepterer at han har et *førsteprioritetskrav* på din inntekt. Du anerkjenner at han eksisterer, og at han *lønner* dem som søker ham [med flid]! Ja, å betale tiende er en troshandling, og uten tro er det umulig å takkes Gud (Heb 11:6).

Men sett at noen sier: Jeg har ingen tillit til den måten tienden blir brukt på. Kan han da nekte å betale tiende? Gir Bibelen ham lov til å fastsette hvordan den skal benyttes? La oss forstå dette.

Den enkeltes ansvar består i å betale Guds tiende til Guds utvalgte representanter som han har *forvissnet* seg om selv utfører Guds arbeid i denne endetiden. Når tienden først er betalt, er det *ikke hans ansvar* å bestemme hva den skal gå til. Det er Guds ansvar. Det er Guds tiende, og det er opp til ham å dirigere hvordan *hans tjenere* skal bruke pengene.

12. Skal kristne være «medarbeidere» for sannheten? 3 Joh 8. Er de «medarbeidere» i det å spre evangeliet? Fil 4:3; 1 Kor 3:9; 2 Kor 6:1.

KOMMENTAR: Den forbløffende veksten i styrke og effektivitet som Guds kirke har hatt opp gjennom årene, har bare vært mulig gjennom de *kombinerte* anstrengelsene av de mange tusen som Gud har kalt til økonomisk å støtte til det arbeidet hans kirke gjør, ved at de betaler tiende og gir offergaver.

I de tidligere år av den nåværende epoken av Guds kirke var det bare noen få hundre som kunne nås med evangeliet. Men etterhvert som antallet av hengivne medlemmer og medarbeidere, som *av fri vilje* sender inn tiende og gaver, har økt, har omfanget av og styrken i kirkens virksomhet også gjort det.

De kollektive anstrengelsene av de mange som Gud har kalt til å ta del i denne herlige anledningen til å bli «medarbeidere», gjør det mulig for denne verden å høre og lese Kristi sanne budskap idag. Også trykkingen og utsendelsen av leksjonene i dette bibel-korrespondansekurset til alle våre studenter er gjort mulig ved de tiender og gaver som Guds kirke mottar.

Guds livsform er uten betaling *å gi* Guds sannhet til hver den som spør etter den. Ved å involvere

Guds «medarbeidere» i dette storslåtte oppdraget, får de del i velsignelsen med å hjelpe til å bringe andre inn i Guds familie.

I sannhet, «det er saligere å gi enn å ta imot» (Apg 20:35). Ved å ære Gud med våre midler, vil våre egne materielle behov bli tatt hånd om, for Gud lover: «Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!» (Matt 6:33).

Den kristne kamp!

Guds Ord forteller oss at alle som vil følge den kristne livsform, vil stå overfor tre dødsfiender. Hver for seg søker de å gjøre oss motløse i vår streben etter å overvinne synd og utvikle Guds karakterer.

Disse dødsfiendene kan komme mellom oss og Gud — skille oss fra ham. De søker å drive kiler inn i våre sinn, kiler som kan vokse og gradvis skille oss fra Guds hellige ånds ledelse og kraft og Jesu Kristi tro — *OM vi lar dem få lov til det*.

Gud sier at disse dødsfiendene *må* bli slått, og han forteller oss *hvordan* det kan gjøres!

1. Viser Paulus at det må anstrengelser til før å leve det kristne liv — at det er verd å kjempe for evig liv, så man ikke går glipp av det? 1 Tim 6:12; 1:18-19. Hvis «soldat» var Timoteus? 2 Tim 2:3-4.

2. Fulgte Paulus *vedholdende* Guds livsform — visste han like før sin død at han hadde vunnet den kristne strid? 2 Tim 4:6-8.

3. Er den kristnes kamp en strid mot kjedelige hærer? Eller er den en *åndelig* strid? 2 Kor 10:3-4. Hva er det egentlig en kristne skal kjempe imot? Vers 5.

KOMMENTAR: Den første fienden i den kristnes daglige strid er hans egen menneskenatur med dens profane trekk (Gal 5:19-21). Vår natur får oss til å resonnerer på en bedragers måte (Jer 17:9). Den lokker oss til å *synde* — til å bryte Guds åndelige lov — og derved å avskjære oss fra ham. Vår natur kan ødelegge oss åndelig, med mindre vi *motstår* dens gale impulser som fører til synd.

4. Hvem er alle kristnes dødsfiende nummer to? Gal 1:4. Hva bør en kristens innstilling være til verdens sosiale orden med all dens glitter og stas, statusjag og forlokkende fristelser? 1 Joh 2:15-17.

KOMMENTAR: Apostelen Johannes refererte til denne verdens samfunn som i så høy grad er bygget og motivert på forfenglighet, egoisme, lyst og begjær. Fordi folk flest er åndelig forført (Ap 12:9), forstår de ikke hvordan så mange av denne verdens veier nok er gale i Guds øyne. Ikke desto

mindre bombarderer denne verdens veier uopphørlig de kristne med fristelser som kan lokke dem bort fra å følge Kristus!

5. Bør de kristne streve etter å unngå det onde i denne verden? 2 Kor 6:14–18; Åp 18:4. Betyr dette at de bør flytte vekk fra befolkede områder? Joh 17:15–18. Legg særlig merke til første del av vers 15.

KOMMENTAR: Kristi bønn i Johannes 17 viser at Gud ikke ventet at de kristen skal flytte ut i fjellene og ørknene for å unnfly denne verdens mange distraksjoner! De bør heller streve etter å bli *åndelig* adskilt og nekte å delta i de av dens veier som i Bibelen er definert som *synd*.

Fra vår tidligste barndom begynte vi å tilpasse oss de skikker og den praksis som vi lærte av andre og deres eksempler. Vi bare godtok den livsstil og den praksis som samfunnet hadde rundt oss uten å sette spørsmålstegn ved det. Men etterhvert som vi lærer Guds vei, må vi samvittighetsfullt innstille oss på det nye liv i Kristus. «Og skikk dere ikke lik denne verden,» sa Paulus, «men bli forvandlet ved at *deres sinn fornyes*, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som han har behag i, det fullkomne» (Rom 12:2).

Med mindre vi slutter med å tilpasse oss de av denne verdens veier som går imot Guds vilje, vil vi ikke vokse i Kristi karakter eller seire åndelig. De mange snarer i verden kan sammenliknes med et hinderløp som utfordrer og styrker en god soldat under trening. Kristne må lære å komme seg over disse hindrene.

6. Setter folk alltid pris på den som prøver å leve i henhold til Guds lov? 1 Pet 4:3–4. (*Overs. kommentar:* Det greke inspirerte ordet *blasfemêo*, på norsk oversatt «spotter», betyr også «tale ondt om», slik det er oversatt i engelske bibler); Joh 15:18–20; 16:33. Hvordan bør en kristen reagere overfor dem som kanskje stiller seg fiendtlig til hans liv i Kristus? Matt 5:43–47; Rom 12:20–21.

KOMMENTAR: Gud ønsker ikke at vi hater menneskene i verden som han ikke har valgt å kalle på dette tidspunkt, selv om noen av dem kanskje vil forfølge og latterliggjøre oss fordi vi følger Guds vei. De er potensielle Gudssønner, og vi er pålagt å *elske* dem! Gud *vil* til sist åpne deres sinn og vise dem sin herlige sannhet, så de også kan bli kristne, slik det er skildret ved det siste skrittet i Guds mesterplan.

7. Hva, eller hvem, er den tredje store fienden til hver eneste kristen? 1 Pet 5:8–9. Er djvelen Satan *til sjuende og sist* ansvarlig for å inspirere *all* ondskaper i verden? 2 Kor 4:4; Ef 2:1–3. Har han som verdens usynlige hersker, faktisk forført den *hele* verden? Åp 12:9.

KOMMENTAR: Djvelen Satan, tidligere kjent som erkeenglen Lucifer (Jes 14:12), den store kjeruben som opprinnelig var skapt fullkommen i all sin ferd (Esek 28:14–17), ble fordrevet i sin tankegang, og utviklet dermed sin sataniske natur, som han har «kringkastet» til menneskeheten hele tiden siden Adam og Eva.

Som vi lærte i 9. leksjon, har menneskene uforvarende *tiltegnet* seg Satans natur som vi kaller «menneskenaturen». Legg merke til hvordan Paulus beskriver denne naturlige sinnstilstanden: «Kjødet [det kjødelige sinns] attrå er jo fiendskap mot Gud, for det er ikke Guds lov lydige, kan heller ikke være det» (Rom 8:7).

Men straks Guds hellige ånd er lagt til et menneskes sinn, har det tilgang til åndelig kraft til å *motså* tilbøyelighetene til egoisme, lyst, begjær, forfengeligheit, sjalusi, misunnelse, nag, konkurranse, streben, bitterhet og hat som Satan åndelig kringkaster til menneskesinnet.

Ingen er tvunget til å lyde disse impulsene fra Satan. Djvelen har ingen makt til å *twinge* noen som helst til å tenke eller gjøre det gale! Men de intetanende gjør det automatisk uten å være klar over hva som foregår i deres sinn. Folk flest bare driver med strømmen og reagerer på stemninger og impulser som ofte gir seg uttrykk i «kjødets gjerninger» og forfengelige mål (Gal 5:19–21).

Resultatet er at Satan, «denne verdens gud» (2 Kor 4:4), «høvdvingen over luftens makter», faktisk arbeider «i» (Ef 2:2) de intetanendes sinn idag verden over. Det er grunnen til «den nåværende onde verden» (Gal 1:4) og hvorfor den idag er så helt igjennom forført!

8. Etter at man er unnfangen ved Guds hellige ånd og dermed er gjort til en kristen, vil djvelen fortsette sine forsøk på å forføre en for å lede en bort fra Kristus og hans veier. Hvilken advarsel ga Paulus de kristne i Korint? 2 Kor 11:2–4, 13–15. Begynte noen kristne i Paulus' dager på ny å falle som offer for djvelens tilskyndelser og hans falske presters forførelser? Gal 1:6–8; 3:1.

KOMMENTAR: Omvendelsen skjermes oss ikke mot Satans «bølgelengde». Han fortsetter å sende ut sin naturs sinnelag til våre sinn i et forsøk på åndelig å styrte oss. Da Jesus talte om å seire, da talte han om å overvinne disse Satans veier, som går imot Guds veier.

De som har vendt seg fra Satans vei, kjemper for å *OVERVINNE* hans listige påskyndelser og strever med å forbli tro mot Guds vei — den vei Gud styrer etter. Det er *disse Satans hater*. Han er spesielt ivrig etter å ødelegge dem! Men med Guds beskyttelse og makt til å holde Satan tilbake, en

makt Gud lover å gi oss hvis vi holder oss nær til ham, kan vi seire!

Før Jesus Kristus kunne kvalifisere seg til å gjenopprette Guds styre over alle land, måtte han motstå Satans alvorligste fristelser. Denne ytterste kampen er omtalt i Matteus 4. Legg merke til hvordan djevelen forsøkte å forføre og påvirke Jesus Kristus til å synde mot Gud.

9. Hvordan appellerte djevelen til både menneskelig forfengeligheit og sult da Jesus var forferdelig sulten? Matt 4:1-3. Og til menneskers lyst til prestisje, heder og makt? Vers 5-9. Hva var Jesu øyeblikkelige svar? Vers 4, 7 og 10. Hva ble resultatet av denne gigantiske, åndelige striden? Vers 11.

KOMMENTAR: Kristus *beseiret* djevelen. Han motsto Satan, nedkjempet ham og viste sin OVERlegenhet over ham. Da han ga djevelen en ordre, måtte Satan adlyde. Han lusket vekk, vel vitende om at han var slått i denne alle tiders største åndelige duell.

Ved hjelp av Guds Ord overvant Kristus djevelens knep. Han svarte på djevelens fristelser ved å sitere det skriftsted som gjaldt for hver situasjon. Han kjente Guds Ord til bunns. Han KJENTE Guds vilje. Og han lød den. Derfor kunne djevelen *ikke forføre ham!*

10. Skal kristne også idag motstå djevelen ved hjelp av den sannhet som Gud har åpenbaret for dem? 1 Pet 5:9. Hva *må* djevelen gjøre hvis vi vedvarende motstår ham? Jak 4:7.

11. Hvilke instruksjoner for vår kamp mot djevelens impulser og sinnelag gir Gud oss gjennom Paulus? Ef 6:10-12. Hva *må* de kristne ta på seg for å kjempe denne åndelige kampen? Vers 11, 13. Hva består Guds *åndelige rustning* av? Vers 14-17.

KOMMENTAR: «*Sannhet*» viser til Guds inspirerte Ord (Joh 17:17), den første del av den kristnes åndelige rustning. «*Rettferdighetens brynje*» er lydighet mot Guds bud (Sal 119:172); «*Fredens evangelium*» er budskapet om Guds rike, som kommer når Kristus styrer denne jord og bringer fred.

«*Troens skjold*» viser til Jesu Kristi tro, som kan være inni oss (Gal 2:20; Åp 14:12; Fil 3:9) — ikke bare til vår egen fysiske tro som mennesker. Denne troen er Guds gave som inngis ved Den hellige ånd (Gal 5:22). Og det er denne troen — *Kristi* tro innplantet i oss — som gjør oss i stand til å nedkjempe og overvinne synd!

«*Frelsens hjelm*» er kjennskapet til hva frelse er, hva den innebærer, hva det hele dreier seg om — selve hensikten med livet. Med andre ord, den er kjennskapet til menneskehetens SANNE MÅL og

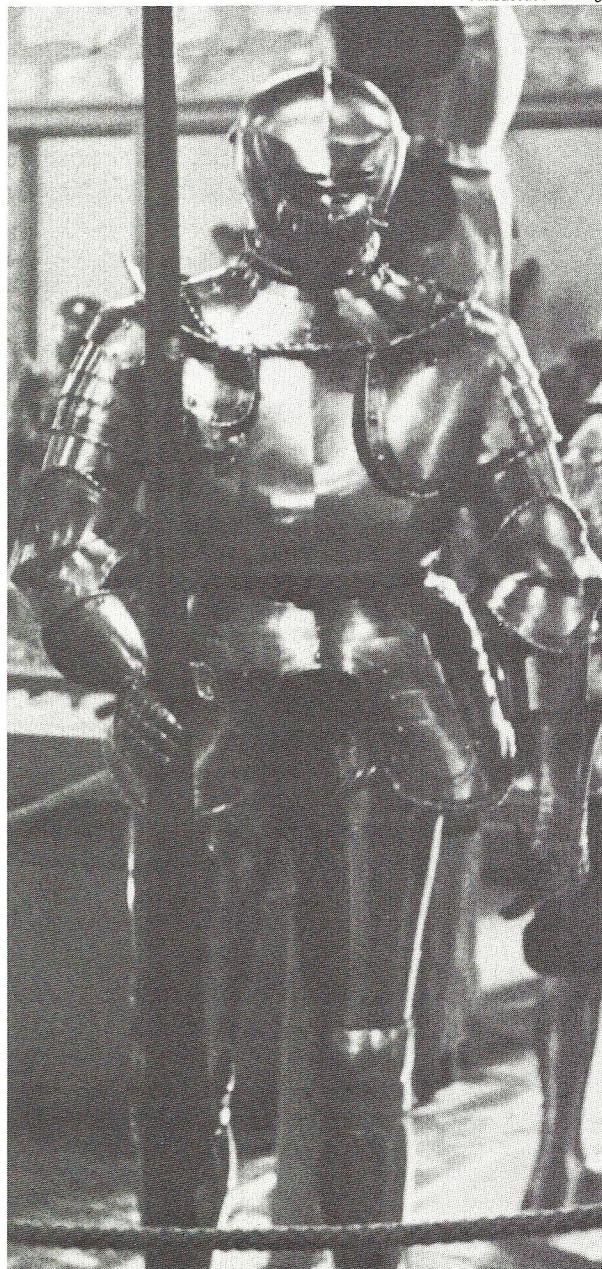
potensielle bestemmelse — den å bli *guddommelige medlemmer av Guds familie!*

«*Åndens sverd*» viser til Guds skrevne Ord — den kristnes eneste offensive våpen for å bekjempe djevelen og hans knep (Heb 4:12). Det kutter opp fiendens taktikk og strategi i strimler og viser oss hva fienden virkelig har til hensikt.

Det siste Paulus nevner i kampen mot Satan og hans knep, er *bønn* (Ef 6:18-20). De kristne må holde seg nær til Gud i vedholdende bønn (1 Tess 5:17), idet de ber for alle Guds folk, for Guds

RUSTNING — Paulus sammenliknet rustningen til en soldat med den *åndelige* rustning en kristen må bære for å vinne sin åndelig strid.

Ambassador College

kirkes arbeid og presteskap, og for deres egne behov.

Det er på denne måten vi nedkjemper — BESEIRER — Satan og tvinger ham til å *fly* fra oss! Dette er den fullkomne strategi for å beseire menneskenaturen og denne verdens syndige fristelser, siden de begge primært er motivert av djevelen. Hvis de kristne med iver følger denne oppskriften, vil de lykkes med å beseire alle disse tre dødsfiendene.

Hvorfor det er så viktig å «seire»

Bibelen taler en hel del om å «seire». La oss forstå nøyaktig hvorfor det er så viktig for å leve et kristent liv og hva det har å si for Ånds-fødte kristnes ansvar i Guds rike.

1. *Ble* Jesus Kristus fullendt (fullkommen)? Heb 5:9; 2:9-10. Legg særlig merke til siste del av 10. vers. Hva satte Kristus som mål for sine sanne etterfølgere? Matt 5:48. Hvem skal de bli lik? Ef 4:13.

KOMMENTAR: Som vi lærte i forrige leksjon, talte Jesus om å bli fullkommen. Men hva slags fullkommenhet talte han egentlig om?

Ordet *fullkomne* i Matteus 5:48 kommer fra det opprinnelige greske ordet *teleios*, som også betyr «fullføre». Jesus mente med andre ord at hans etterfølgere må bli *åndelig modne* i Guds karakter.

Vi kan selvsagt ikke bli fullkomne i denne forstand før oppstandelsen, når Gud fullender prosessen og gir oss nye, fullkomne, åndelige leger med en fullkommen (syndfri) natur som vil være lik Guds. Men i mellomtiden vil Gud at vi daglig *vekser* i hans åndelige karakter ved å lyde hans bud og overvinne og luke bort synd i våre liv.

2. Måtte Kristus *lære* lydighet, til tross for at han var selve Guds Sønn og hadde Den hellige ånd i fullt mål (Joh 3:34)? Heb 5:8-9. «Seiret» Kristus? Joh 16:33. Motsto han fristelse? Heb 4:15.

KOMMENTAR: Jesus Kristus *ble* fullendt gjennom de prøvelsene han opplevde som menneske. Han overvant djevelens, hans eget kjøds og verdens fristelser omkring ham. Til tross for motstand og fristelser holdt han Guds bud fullkomment. Slik var han i stand til å bli menneskehetens Frelser og det suverene eksempel på åndelig modenhet som de kristne må streve etter å leve opp til.

3. Nøyaktig hvor viktig er det å seire for å kunne være i Guds rike og motta en belønning? Åp 2:7, 11, 17, 26-27; 3:5, 12, 21; 21:7.

KOMMENTAR: Ved å overvinne kjødets, verdens

og djevelens fristelser blir vår åndelige karakter skjerpet — vi bygger opp selve Guds karakter. Og jo mer vi overvinner, dess større *ansvar* kan vi få i Kristi styre på denne jord, og desto større blir vår *lønn!*

Men ingen kan seire for oss. Det krever at vi selv anstrenger oss med kraft fra Guds hellige ånd for å bli den slags åndelingsinnede, motiverte personer som Gud kan bruke i sitt rike.

4. Er det å seire gjort på et øyeblikk, eller er det en livslang prosess? Matt 24:13, 45-47.

KOMMENTAR: Bibelen viser at strevet med å utvikle Kristi åndelige karakter er en pågående prosess med overvinnelse gjennom hele ens kristne liv — med å få synd ut av våre liv, idet vi lærer å kontrollere og beherske vår naturs nedadrettede dragninger.

Det er de som seirer helt til slutt — de som *fortsatt vokser* i karakter ved Kristi gjenkomst (eller ved deres død, om den kommer først) — som skal arve Guds rike og motta en belønning!

5. Viser også 2 Pet 1:5-9 at det er nødvendig med *stadig vekst* i den kristne karakters dyder så lenge en lever? Ligger det i vers 10 og 11 at de som ikke fortsetter å vokse og overvinne fristelser, ikke vil komme inn i Guds rike?

Å bli medarvinger med Kristus

1. I og med at Jesus Kristus *seiret* i løpet av sitt liv som menneske og ble født på ny ved en oppstandelse, hvor har han da nå sin plass? Åp 3:21. Er *alle* engler, makter og krefter lagt inn under ham under hans Far? 1 Pet 3:22; Ef 1:20-22; 1 Kor 15:27.

2. Hva vil Kristi offisielle tittel være når han kommer tilbake for å styre landene på jorden? Åp 19:16. Vil hans strålende styre fortsette å ekspandere gjennom universet for alltid? Jes 9:6-7. (*Overs. kommentar:* Ikke bare skal herredømmet bli stort. Det er *veksten* — hebr. *morabeh* — som i likhet med freden skal bli *uten ende!*)

3. Nøyaktig hvor stor er den myndighet Kristus allerede har arvet? Heb 1:1-2; Matt 28:18.

KOMMENTAR: Legg merke til hvordan den engelske Moffatt-oversettelsen gjengir Hebrerne 1:2: «Men i disse dager nær slutten har han talt til oss ved en Sønn — en Sønn som han har satt til *arving* over universet!»

4. Vil Kristus være den eneste arving og regent over denne jord og det enorme univers? Eller vil han ha *medregenter*, «medarvinger», sammen med seg som *deler* hans store arv og ansvar? Rom 8:16-17; Åp 21:7.

KOMMENTAR: Sanne kristne er nå Guds Ånds-

unnfangende barn. De er arvinger — medarvinger med Jesus Kristus — bestemt til å arve og hjelpe til å styre ALT som Gud har skapt!

Legg også merke til Hebreerne 2. Fra og med 6. vers siterer Paulus Salmene 8:5-7: «Hva er et menneske, at du [Gud] kommer ham i hu?» Ja, hvorfor skulle den store Gud være opptatt av oss dødelige? Hvorfor ble vi født?

Her er svaret: «ALT la du under hans føtter. For da han la alt under ham, holdt han ikke noe tilbake som han ikke underla [ikke vil underlegge] ham» (Heb 2:8).

Fatter du det? Absolutt intet som Gud har skapt, er unntatt. Menneskehetens ærefryktinn-
gytende bestemmelse er sammen med Jesus Kristus å være med på å styre først over denne jord og så over det vidstrakte univers! Vi ble FØDT TIL Å STYRE! Men ikke før vi har kvalifisert oss til å styre og blitt «født på ny» — født av Gud ånd som medlemmer av Guds familie.

Ennå har bare Jesus Kristus, den «førstefødte blant mange brødre» (Rom 8:29), mottatt denne makten. Så «Ennå [idag] ser vi ikke at alt er ham [mennesket] underlagt. Men . . . Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære» (Heb 2:8-9). Han alene har tatt imot den makt og herlighet som vi skal motta når også vi blir født av Gud ved oppstandelsen fra de døde. Begynner du nå å fatte storheten i disse Guds sikre løfter?

5. I hvilken egenskap tjener Kristus idag de sanne kristne? Heb 4:14-16.

KOMMENTAR: Som Yppersteprest for alle de Ånds-unnfangede Guds barn, er Kristus alltid tilgjengelig for å hjelpe dem når det er nødvendig. Han er spesielt interessert i deres åndelige utvikling, idet han hjelper dem å forberede seg så de til sist kan arve «alt» sammen med ham!

Å kvalifisere seg til å styre med Kristus

Mange blir overrasket når de får vite at Bibelen sier så meget om å styre i Guds rike. Noen tviler på at de noensinne kan styre, mens andre ikke har noe ønske om å styre i det hele tatt. Kanskje har du tenkt: Jeg ønsker ikke å styre i verden av imorgen. Jeg ønsker bare å tjene Gud. Problemet er at få noensinne virkelig har forstått den overmåte viktige forbindelsen som finnes mellom herredømme og tjeneste, nemlig at å styre korrekt vil si å tjene!

Historien helt fram til idag er full av beretninger om regenter, politikere og byråkrater som har misbrukt sin makt og tjent sine egne interesser, samtidig som de kaller seg «velgjørere» eller fol-

kets tjenere (Luk 22:25-26). Guds regenter i verden av imorgen vil imidlertid ikke bli som dem.

Jesus Kristus, som har kvalifisert seg til det største embete som regent under Faderen i Guds kommende rike på jorden, sa han kom for å være en tjener (Luk 22:27)! La oss se hva det å tjene Gud har å gjøre med det å styre.

1. Hvordan gir en virkelig omvendt kristen trykk for sin tjeneste overfor Gud? Matt 25:31-40.

KOMMENTAR: Vi tjener Gud når vi hjelper og tjener våre medmennesker. Kristus sa: «Alt dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg» (vers 40).

Denne hårdt prøvede verden er full av trengende, syke og ensomme mennesker. Flere hundre millioner her i verden ville dra nytte av om så bare elementær veiledning om hvordan man kan forbedre kvaliteten i ens fysiske liv, medregnet grunnleggende ernæring og daglig hygiene! Men framfor alt trenger de til å kjenne til Guds sannheter — hans hensikt og plan med menneskeheten.

Kristus kom for å tjene andre, ikke for å la seg tjene (Matt 20:28). Seremonien med fotvasken, som han innstiftet like før sin korsfestelse, symboliserer denne tjenende innstillingen. Vi burde ønske å etterlikne Kristi eksempel med å tjene sine medmennesker (1 Pet 2:21; Joh 13:17).

En grundig omvendt kristen vil ønske å hjelpe med å undervise denne verden og hjelpe andre med å få del i de fysiske og åndelige velsignelsene som følger av å leve efter Guds livsform. Det er dette Kristi gjenkomst og opprettelsen av hans herskende styre på jorden går ut på! Alle Ånds-unnfangede kristne ligger nå i trening for viktige roller med å hjelpe til å lære verden Guds vei. De lærer også å hjelpe til i forvaltningen av den vidunderlige morgendagens verden til hele menneskehetens beste!

Det kristne liv består altså i overvinne, vekst og forberedelse til tjeneste ved å styre i Tusenårsriket så vel som å tjene andre her og nå!

2. Hva vil de hellige gjøre i Guds rike i de tusen år? Åp 3:21; 2:26; 5:10; 20:4-6.

KOMMENTAR: Vi leser om «troner», «å holde dom» og «å herske». Disse skriftstedene viser oss klart at de kristne vil motta myndighetsposisjoner i Guds rike. Alle som er unnfanget av Gud og som nå er i ferd med å seire, vil bli «et kongerike og prester» (lærere — Mal 2:7) i Guds rike. Vår bestemmelse er å regjere verden — og til sist hele universet — under Kristus. Ja, vi ble født til å regjere!

3. Etter hvilket prinsipp kan et menneske med

vanlige evner i dette liv noensinne kvalifisere seg til å påta seg langt større ansvar i Guds rike? Luk 16:10.

KOMMENTAR: Vi lærer å styre ved å være *trofaste* — ansvarsbevisste — i hva vi enn gjør. Vi må omsette i praksis i vårt daglige liv de prinsipp og lover som Guds Ord lærer oss. Selv den som mener seg bare å ha små evner og naturlige talenter, *kan kvalifisere* seg til å styre i Guds rike. Vi lærer å regjere i morgendagens verden ved å lære å styre våre egne saker og det vi har ansvar for idag, usantsett hvor lite det er.

Gud gjør ikke forskjell på folk (Rom 2:11; Gal 3:28). Hvorvidt vi er født som mann eller kvinne, spiller ingen rolle for vår løn i Guds rike. Vår framtidige lønn vil utelukkende bli bestemt av graden av våre «gjerninger» i dette liv. Merk deg følgende: Det er ved Guds nåde at vi kommer inn i hans rike, for uødelselighet er en gave fra Gud. Men det er våre gjerninger som kvalifiserer for en ansvarsfull stilling — en anledning til større tjeneste, til å gjøre mere godt — straks vi er født inn i Guds styrende familie.

Som vår Frelser og eldre Bror, «den førstefødte blant mange brødre», har Jesus allerede kvalifisert seg for det høyeste embete under Gud Fader i morgendagens kommende verden. Ingen annen kan noensinne motta den stillingen som regent som Faderen har lovet Jesus. Legg merke til en del andre stillinger som spesielt er nevnt i Bibelen.

4. Hvem har Gud lovet å være regent over den gjenforente nasjonen Israel? Esek 37:21-22, 24. Hvilke embeter lovet Jesus å gi hver av sine 12 apostler under David? Matt 19:27-28. Har Gud hentydet til andre som vil være i hans rike? Les Hebreerne 11:4-40.

KOMMENTAR: Andre som har seiret, har gått foran oss og vil være i Guds rike. De har allerede kvalifisert seg til ansvarsfulle stillinger innen Guds styrende familie, selv om Gud ikke i Bibelen har åpenbart for oss nøyaktig hvilke stillinger de skal få. Men *hver* individ vil få en veldig jobb å utføre, for en helt ny sivilisasjon må bygges opp på denne jord i løpet av Tusenårsriket (for ikke å si noe om universet hinsides) — denne gangen bygget etter Guds retningslinjer. Det vil kreve mange forskjellige, uhyre viktige jobber å gjenkape et verdenssamfunn slik Gud vil ha det.

5. Vil det virkelig være nok anledninger til å stå til tjeneste for *alle* som har seiret opp gjennom tidene? Joh 14:1-3.

KOMMENTAR: Da Jesus sa at templet («min Fars hus») hadde mange «rom», viste han at det ville være plass for mange medhjelpere i statsforvalt-

ningen i Guds rike på jorden, når Jerusalem er Tusenårsrikets verdenshovedstad. Han sa: «Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er [ved hovedkvarteret i Guds tempel på jorden]» (Joh 14:3).

Kristus forsikrer oss om at det vil være rikelige muligheter og utfordrende, interessante, ansvarsfulle stillinger for alle som er født inn i Guds herskende familie.

Sanne kristne idag bør ha et brennende ønske om å bringe Guds livsform til hele verden — til å undervise i Guds vidunderlige vei til fred, glede og overflod. Og de vil bli i stand til nettopp det når Kristus kommer tilbake for å sette opp Guds rike og de er født av Gud!

Men for å kvalifisere seg — for å være skikkelig *trønet* — for å tjene og undervise i morgendagens verden, må sanne kristne lære å tjene og undervise idag.

Den eneste grunnen til at noen nå i det hele tatt blir kalt til frelse, er for å KVALIFISERE seg til å hjelpe med å styre og undervise i morgendagens verden — hjelpe med å kalle og frelse milliarder i løpet av de tusen år og perioden med den store hvite trones dom. Gud har ikke valgt ut visse folk idag for deres spesielle fortjenester. Han har kalt dem i en spesiell hensikt — til å utføre en storslått OPPGAVE!

Det kristne liv er derfor et liv hvor man forbereder seg til en storslagen tjeneste i morgendagens verden. Ånds-unnfangede kristne ligger nå i trening for å hjelpe å undervise verden om Guds vei og å stå for Guds styre til menneskehetens beste!

Du kan seire!

Den nylig Ånds-unnfangede kristne har slått inn på en ny og spennende måte å leve på. Men som med Abraham, Isak, Jakob, David og Paulus, vet Gud at kristne fortsatt kan, og lileligvis vil, synde (1 Joh 1:8-9). Men vår barmhjertige Gud lover å tilgi oss hvis vi angrep, og vil styrke oss så vi kan fortsette å seire og bli sikret evig liv i hans strålende rike.

Men nøyaktig hvordan er det mulig å fortsette å seire, å jage mot det evige målet, å streve med å utvikle Jesu Kristi fullkomne, hellige og rettskafne karakter og bli født inn i Guds familie? Ved KRISTI TRO — «Kristus i dere, håpet om herlighet» (Kol 1:27). Paulus sa: «Alt MAKTER jeg [overvinner enhver prøvelse, fristelse, vanskelighet eller synd] I HAM [Kristus] som gjør meg sterk!» (Fil 4:13).

DET SAMME KAN VI!

Ja, ved Kristus kan vi behage Gud, fullbyrde hans lov, og SEIRE! La oss forstå dette.

1. Sa Paulus, som var inspirert ved Guds hellige ånd, faktisk at kristne må «arbeide på» sin frelse? Fil 2:12. Legg også merke til 2 Pet 1:10.

KOMMENTAR: Umiddelbart etter at de kristne er åndelig unnfanget, er det noe de må begynne å gjøre og fortsette å gjøre resten av sitt naturlig liv. Det kristne liv medfører «gjerninger» — at man gjør noe! De kristne må anstrenge seg for å seire. Kristus sa: «Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider» (Joh 5:17). Guds livsform er et liv med produktivitet, vekst og spennende utfordringer.

2. Kan vi da, når alt kommer til alt, oppnå frelse ved våre egne gjerninger? Rom 6:23; Fil 2:13; Ef 2:8-9.

KOMMENTAR: Som tidligere nevnt er evig liv en Guds gave. Du kan ikke tjene deg til frelse ved dine gjerninger. Likevel har den kristne sin del å gjøre.

Bibelen forteller oss at vi må befri oss for vaner og synder som slavebinder oss. Vi må sette en stopper for ugudelige, ukristelige vaner og tanker som til slutt ville føre til evig død (Rom 6:23).

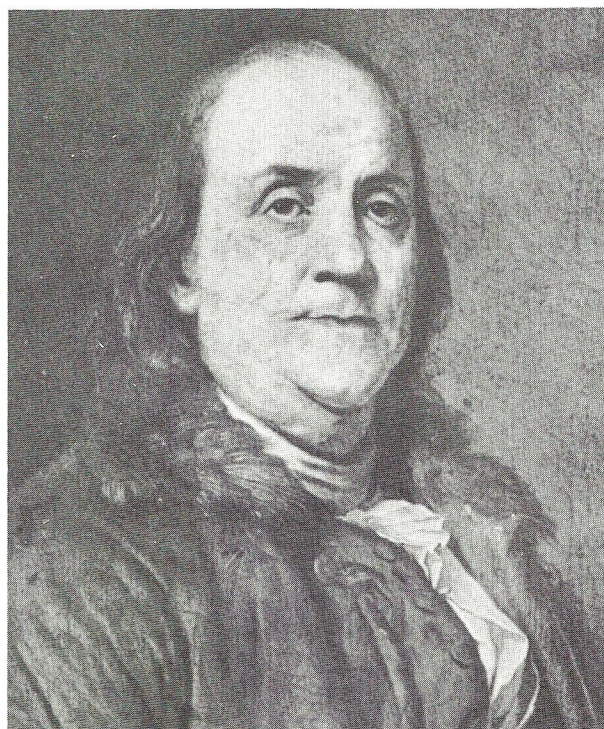
Men hvordan? Alene ved vår egen kraft og viljestyrke? Nei, for det er umulig alene ved menneskelig styrke å beseire påvirkningene fra denne verden, kjødet og djevelen.

Benjamin Franklin, en av USAs fem hovedgrunnleggere, satte seg engang det mål å bli moralsk fullkommen. Her er et utdrag av Benjamin Franklins selvbiografi, 2. del:

«Det var omtrent på denne tid jeg fikk ideen til det dristige og vanskelige prosjektet å nå fram til moralsk fullkommenhet. Jeg ønsket å leve uten noensinne å begå noen forseelse; jeg ville beseire alt som enten naturlige tilbøyeligheter, vaner eller omgang kunne lede meg inn i. Siden jeg visste, eller trodde jeg visste, hva som var rett eller galt, kunne jeg ikke innse hvorfor jeg ikke alltid skulle kunne gjøre det ene og unngå det annet.»

Men det tok ikke lang tid før dr Franklin oppdaget at dette ikke var noen lett oppgave. «Men jeg oppdaget snart at *jeg hadde påtatt meg en vanskeligere oppgave enn jeg hadde forestilt meg*. Når jeg var opptatt med å vokte meg mot en forseelse, ble jeg ofte overrasket av en annen; vanen dro fordel av uoppmerksomhet: tilbøyeligheten var enkelte ganger for sterk for fornuften.

Jeg konkluderte til sist med at den blotte teoretiske overbevisningen om at det er i ens interesse å være helt dydig, ikke var nok til å hindre at man

University Prints, Boston

BENJAMIN FRANKLIN forsøkte å bli moralsk fullkommen, men fant det umulig som menneske. Styrken til å seire og vokse åndelig kan bare komme gjennom Guds hellige ånd.

snublet, og at de negative vanene måtte brytes og de gode være tatt opp og etablert, før man kan ha noen tillit til en vedvarende, ensartet, rettskaffen oppførsel» (våre uthevelser).

3. Hvilke liknende frustrasjoner opplevde apostelen Paulus når det gjaldt å overvinne sin natur? Rom 7:7-25. Legg særlig merke til vers 15, 19 og 23.

KOMMENTAR: Paulus fant at når han prøvde å motstå sin menneskenatur, ville dårlige vaner og synder ikke lett la seg avvise. Faktum var at når hans oppmerksomhet var rettet mot å utrydde personlige synder, syntes de bare å bli mer tydelige. Paulus, den apostel som Gud inspirerte til å skrive minst 13 bøker i Det nye testamente, ropte ut: «Jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme!» (vers 24).

Selvfølgerlig seiret Paulus. Kort før sin død skrev han følgende til sin unge protegé Timoteus: «Tiden for min bortgang forestår. Jeg har *stridd den gode strid*, fullendt løpet, *bevart troen*. Så ligger nå rettferdighetens krans [krone] rede for meg, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi meg på den dag [under oppstandelsen ved Kristi gjenkomst] — ja, ikke bare meg, men alle som har elsket hans komme» (2 Tim 4:6-8).

Legg merke til hvordan Paulus greide å seire.

4. Hva eller hvem er nøkkelen til seier som kristen? Fil 4:13; Joh 15:5; 1 Joh 4:4; Rom 8:37.

KOMMENTAR: Jesus Kristus, som allerede har beseiret Satan (Matt 4) og kvalifisert seg til å bli «herrer herre og kongers kong», vil hjelpe de kristne å beseire Satan og denne verdens innflytelse ved at *Den hellige ånd bor i dem!* Han bød sine disipler å være frimodige fordi han hadde overvunnet verden (Joh 16:33). Dertil har Johannes vitnet at Den Ene som ved Guds ånd bor i enhver sann kristen, er større enn Satan (1 Joh 4:4).

5. Men sa ikke Jesus at han av seg selv ikke kunne gjøre noe som helst? Joh 5:30.

KOMMENTAR: Tenk på det! Selv Guds egen Sønn sa han *intet* kunne gjøre (intet åndelig arbeid) ved sin egen menneskelige makt. Hvis Kristus da han var i kjødet, ikke hadde noen tro på seg selv, hvor meget mindre kan da du og jeg utrette ved å stole på oss selv?

På innsat for Kristi lydighet og også de undere han utførte, ikke ble gjort ved hans egen overnaturlige makt. ALLE hans åndelige gjerninger ble bokstavelig talt gjort ved *troen på Guds makt*, idet han satte et vidunderlig eksempel for oss.

6. Hva var kilden til Kristi dynamiske tro? Joh 14:10-11.

KOMMENTAR: Faderen, som levde i Jesus ved Den hellige ånd, gjorde Jesu lydighet overfor Guds lov mulig! Kristus hadde selve *Guds tro*.

7. Skal den kristne leve ved tro? Heb 10:38; Rom 1:17. Men er det nok å ha tro på Gud? Rom 3:31. Er tro uten lydighet mot Gud *død* tro? Jak 2:20-22.

KOMMENTAR: Bibelen viser helt klart at den enkelte kristne har del i frelsesprosessen. Ikke desto mindre har mange bekvemende kristne fått høre at Jesus levde et riktig liv for oss — at han adlød Guds lov på våre vegne. Men vi har sett at en kristen ikke er fritatt fra å seire, vokse i åndelig karakter og holde ut på tross av all opposisjon og fristelser til å gi opp. Disse skriftstedene gjør det krystallklart at å ha tro ikke fritar oss fra å ha de åndelige gjeringene.

Dette er et stort mysterium for dem som ikke forstår Guds formål og frelsesplan. Fordi vi *må* gjøre disse tingene for å bli frelst, og dog er fullstendig ute av stand til å gjøre dem av oss selv, har mange konkludert med at Gud sendte Jesus for å gjøre det alt sammen for oss og dermed frita oss fra å lyde Gud. Intet kunne være lenger fra sannheten!

Det samme svaret er *nøkkelen* til frelsen. TRO er svaret. Tro på Guds KRAFT — den samme slags *levende tro* som Jesus hadde!

8. Ved *hvis* tro er den kristnes «rettferdighet» — hans lydighet mot Guds åndelige lov — gjort mulig? Ap 14:12.

KOMMENTAR: Ånds-unnfangede kristne har selve «Jesu tro». Det er ikke bare *vår* tro på ham, men *hans* tro — *selve den tro som gjorde ham i stand til å lyde Guds lov* — innpodet i oss og VIRKSOM i oss!

9. Kaller Bibelen Jesus for troens opphavsmann og fullender? Heb 12:2-4.

KOMMENTAR: En mer nøyaktig oversettelse av uttrykket «opphavsmann» er «foregangsmann». Jesus ledet veien som vår foregangsmann og ga for oss et suverent eksempel på levende tro. Men han *fullkommengjør* også sin tro i oss! Og han gjør det på følgende måte:

10. Ga Paulus klart uttrykk for at Kristus levde i ham? Gal 2:20. Hvordan levde Kristus i ham? Fil 2:5; Rom 8:9-10. Levde altså Paulus sitt liv ved at *Kristi* tro var i ham? Gal 2:20 på ny. (Overs. kommentar: Likesom engelske bibeloversettelser gjengir den norske 1859-oversettelsen midterste del av Gal 2:20 som: «... men hva jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i Guds Sønnns tro...»)

KOMMENTAR: Paulus levde ikke ved sin egen tro. Jesu Kristi sinn var i Paulus ved Den hellige ånd. Og Guds ånd innpodet den samme tro i Paulus' sinn som kan være i ditt sinn! Denne troen, selve Jesu Kristi tro, vil gjøre deg i stand til å leve et seirende liv, slik apostelen Paulus gjorde det!

11. Er selve Jesu Kristi tro som vi får evig frelse ved, en Guds gave? Ef 2:8-9. Er denne troen av resultatene av å ha Den hellige ånd? Gal 5:22.

KOMMENTAR: Den tro som frelser, er Kristi tro. Ja, Jesu Kristi tro — *ikke vår* tro. Og Kristus, som kan leve i oss ved Guds ånd, vil inngi i oss sin sterke tro og dermed gjøre vår åndelige lydighet og overvinnelse mulig!

12. Hva må vi gjøre for å motta Den hellige ånd og selve Jesu Kristi tro? Apg 2:38. Må du være villig til å lyde Gud? Apg 5:32. Og må du først vite at du tror på Kristus før han vil gi deg sin tro? Apg 20:21; Rom 1:17.

KOMMENTAR: Gud vil bare gi sin hellige ånd og den dermed følgende Kristi tro til dem som oppfyller disse *forutgående betingelsene*.

Anger og omvendelse er overfor Gud og betyr at vi har besluttet å endre hele vårt livsløp — dvs slutte med å synde mot Gud og for alvor ønske å begynne å leve etter alle hans bud. Vi *avskyr helt og holdent* ikke bare vårt tidligere syndige leveste, men også vårt uomvendte sinns naturlige tilbøyeligheter, som har vært berohet av djævelen (Rom 8:7; Ef 2:2), denne verdens gud (2 Kor 4:4).

Så må vi vise vår *egen* tillit eller tro på Jesu Kristi offer, hvis blod ble utgytt for å betale dødsstraffen som våre synder har pådratt oss. Når vi tror på Kristus og tar imot ham som personlig Frelser, og vi så omvender oss og blir døpt i vann, er Gud bundet av sitt Ord til å gi oss sin hellige ånd.

Ja, det krever faktisk vår egen tro å ha tillit til Jesu Kristi offer for våre synder. Men *den troen frelser oss ikke!* Bare når Gud gir oss Den hellige ånd, som befrukter oss åndelig, og vi får Kristi tro innpodet i oss, har vi fått *frelsende* tro! Og alt dette kommer som en ufortjent gave fra Gud. Vi kunne aldri gjøre oss fortjent til den.

13. Når vi så har mottatt Guds hellige ånd, må da troen som er en del av den, vokse? 2 Tess 1:3.

KOMMENTAR: Troen er ikke helt og fullkommen innpodet i våre sinn i det øyeblikk vi mottar Guds ånd. Troen må vokse. Den må næres så den utvikler seg. Den trenger øvelse og praksis. Den må vokse ved å bli prøvet og ved *våre gjerninger*. Det må være en *levende* tro.

14. La oss igjen studere Abrahams eksempel — han som var de troendes «far» (Rom 4:16) og den som Gud kalte sin venn. Hvordan ble Abrahams tro gjort fullkommen? Jak 2:21–24, særlig vers 22.

KOMMENTAR: Abraham var en nær venn av Gud. Som resultat fikk han den nødvendige hjelp til å sette et fremragende eksempel på tro. Hvis vi vil la Guds ånd strømme gjennom oss fra Kristus, kan også vi bli Guds nære venner, slik Abraham var det, og gjøre vår tro fullkommen slik han gjorde det.

Gode venner tilbringer masse tid sammen i fortlørlig *samtale*. De diskuterer livet, sine mål og problemer og lytter villig til hverandre. Hvis du er en nær venn av Gud, da vil du ønske å tale til ham. Du vil også lytte til hans *tale til deg* gjennom sidene i Bibelen. Og du vil ofte tenke over og grunne på hans ord. Legg merke til hva Kristus sa om denne toveissamtalen som alle sanne kristne må ha med Gud.

15. Lærte Jesus sine tilhengere å samtale med Faderen i bønn? Luk 11:1. Hva er å store trekk det mønster vi bør følge når vi ber? Vers 2–4; Matt 6:9–13. Skal vi gjenta ordene ørkesløst og på pugg? Matt 6:7–8. (*Overs. kommentar: Midtre del av vers 7 er oversatt mer treffende på engelsk: «Bruk ikke tomme gjentagelser.»*) Bør vi be i ensomhet, hvor vi kan være alene med Gud? Vers 5–6.

16. Bør vi be, ikke bare for det vi selv trenger, men også for det arbeidet Guds kirke og hans prester gjør og for hans Ånds-unnfangede barn

(«de hellige»)? Ef 6:18–19. Hvem var et fremragende eksempel når det gjaldt å be på denne måten? Kol 4:12–13.

KOMMENTAR: Når du ber til Gud, *taler* du faktisk til ham. Da kommer du fram for ham og lar ham få vite hva du føler om visse ting og hva du mener om visse problemer. Du ber ham om hans ledelse, hans råd, anbefalinger og hjelp til å løse de problemene du står overfor.

Når du ber for det som andre trenger og det Guds kirke har behov for, da lytter Gud! Han er sterkt opptatt av hele sitt folks velbefinnende og de krisene og prøvelsene de opplevne, så vel som hvordan du selv har det.

Gud er ikke langt borte fra eller reservert overfor sine Ånds-unnfangede barn. Han ønsker at vi kommer ofte til ham for å tale til ham i bønn, så vi kan motta den hjelp vi trenger for å leve etter den kristne livsform.

Han vil også at vi skal lytte til ham når han taler til oss. Hvordan gjør han det? Gjennom sitt inspirerte Ord, Den hellige skrift. Når du leser og studerer Skriften, *taler Gud faktisk til deg* gjennom den. Den er hans ord til deg.

Lær å la Kristus og Faderen tale til deg fra Bibelen. Oppta Kristi sinn i deg (Fil 2:5) og la Guds Ord veilede og dirigere deg i den grad du strever med å leve etter det kristne levesett.

Guds vei er så liketil og enkel når vi forstår den. Vi er, når alt kommer til alt, i *stand* til å jage mot målet for Guds høye kall i Jesus Kristus, å *streve* mot Guds karakters fullkommenhet ved KRISTI TRO — «Kristus i dere, håpet om herlighet». Og det fullbyrdes alt sammen som et resultat av Den hellige ånd i oss og i den grad vi anvender den.

Vi skal lyde Guds lov og leve det kristne liv *som om* vi gjorde det helt ved egne anstrengelser. Men fordi «ånden er villig, men kjødet er skrupelig», legger Gud til den nødvendige differansen. Likesom Paulus, som var klar over sin egen menneskelige begrensning, ser vi til Gud for hjelp til å fullbyrde Guds hensikt med oss — «For når jeg er svak, da er jeg [da gjør det meg] sterk [i ham]» (2 Kor 12:10; Fil 4:13).

Ved Kristus kan *OGSÅ DU* nedkjempe enhver synd, komme over enhver hindring, beseire enhver fiende, overskride ethvert hinder som står i veien og vil forpurre din adkomst inn i Guds familie!

Husk at apostelen Paulus utsondret *Kristi* tillit. Han var SIKKER! Han var FORVISSET! Paulus vandrete, talte og levde med Kristus og Faderen *ved Den hellige ånd i ham*. Han hadde selve Jesu Kristi tro og forvisning.

Og det kan også du ha!

Er du i ferd med å kvalifisere deg?

Du ble født med muligheten til å bli et medlem av Guds familie som styrer universet — og, om Gud kaller deg nå, å ha del i å styre, undervise og lede verden i Tusenårsriket og i perioden med den store hvite trones dom (eller bedømmelse). Og etter det å hjelpe til med å styre hele universet i all evighet!

Dette er menneskets utrolige potensial, den stor-slagne bestemmelsen Gud har på lager for dem som blir medlemmer av hans familie!

Har du begynt på frelsesprosessen mot dette vidunderlige målet? Analysér ditt liv og din karakter. Har du begynt å adlyde Gud? Er du igang med å vokse åndelig? Utvikler du deg — vokser du — i selvkontroll? I evnen til å motstå gale lyster, egoistiske motiver eller forfengelighet? Erstatte de dårlige vaner og holdninger med rette tanker og handlinger?

Hvis du plutselig fikk deg overdratt et stort ansvar, som å bestyre en større etat i en by eller å administrere et svært industrikonsern med mange datterselskaper, ville du da greie å lede og ta hånd om det ansvaret, slik Gud vil ha det gjort?

Vel, dette er prøven: Hvis du nå på rett vis leder de små kreftene du har under din kontroll, så som ditt temperament, din stemme, dine stemninger og følelser, eller din nåværende inntekt, da kan du muligens bli betrodd større ansvar.

Men hvis du ennå ikke har begynt å lære å kontrollere og på konstruktiv måte lede selv disse mindre kreftene under din rådighet, hvordan kan da Gud betro deg lang større ansvarsområder i Guds rike? Hvis du ikke er til å stole på selv i bruken av din nåværende inntekt, hvem vil da

betro deg å ha omsorg for virkelige rikdommer og Guds enorme krefter?

Be Gud om forståelse og visdom til rettmessig å bruke og lede de relativt små kreftene, evnene og det ansvaret som du nå har, så du kan bli en redelig og produktiv Guds tjener.

Strev med å være trofast med det Gud allerede har gitt deg, så Kristus en dag kan si til deg: «Vel gjort, du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over *MEGET*» (Matt 25:21).

Dette livet er en treningsperiode. Vi lærer å styre ved trofast å passe våre forpliktelser og ved å lære å styre oss selv idet vi lever etter den kristne livsform.

Forberedelsene til å styre i Guds rike begynner med at man nå underordner seg under hans styre. Gud vil ikke frøse noe menneske som han ikke har styring på. Så lær Guds lover. Studer dem. Tenk over dem. Lev etter dem. Og voks ved Guds hellige ånds kraft i selve Guds karakter, ved å lyde ham og overvinne verdens fristelser og djevelen Satans innflytelse.

Søk Gud ved å holde deg nærmere til ham i bønn og bibelstudier. Forandre deg! Voks åndelig. Bygg ustanselig opp Guds karakter i deg fram til døden eller til det øyeblikk da Jesus Kristus vender tilbake og på et øyeblikk forvandler ditt skrupelige, fysiske legeme til et kraftfullt, syndfritt, *herliggjort åndelegeme* (Fil 3:20-21)! Da vil du være rede til å regjere med Kristus — til å oppfylle din utrolige bestemmelse, nemlig å hjelpe til med å styre jorden og universet utenom som et *medlem* av Guds familie!

Det er et spennende, utrolig kall som helt tar pusten fra en! En herlig, vidunderlig framtid! Har du begynt å kvalifisere deg for den?

For mer informasjon

Om du ønsker mer informasjon om det kristne levesett slik det blir beskrevet i Bibelen, eller har spørsmål om omvendelse, dåp, Den hellige ånd, Guds sabbater, tiende, tro eller kristent fellesskap, så bare skriv og be om en privat samtale med en prest i Guds Verdensvide Kirke fra det området du bor i. Det er mulig å arrangere et besøk i ditt hjem om du ønsker det. Som med all vår litteratur er denne tjenesten gratis og uforpliktende. Presten vil besvare dine spørsmål enkelt og liketil ut fra Bibelen.

For å komme i kontakt med en av Guds prester, behøver du bare skrive til vår adresse nærmest deg og fortelle at du ønsker en samtale med en av våre prester. Det vil hjelpe oss om du

nevner at du har avsluttet 12. leksjon i dette bibelkurset, og videre om du foruten din adresse oppgir et telefonnummer vi kan kontakte deg på.

Du kan skrive til:

- Norge: Postboks 2513 Solli, 0203 Oslo 2.
- Danmark: Postboks 211, 8100 Århus C.
- Sverige: Box 5380, 102 46 Stockholm.
- Finland: Box 603, 00101 Helsingfors.
- Storbritannia: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU. (Eller ring (+44) 1-207 2811.)
- Spania: Apartado Postal 1230, 28080 Madrid
- USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123. (Eller innen USA ring gratis 1-800-423 4444.)

(Flere adresser er gitt på 2. omslagsside.)

Ikke nøl med å be Guds kirke om den åndelige hjelp du måtte trenge.

Tilleggslesestoff for våre kursdeltagere

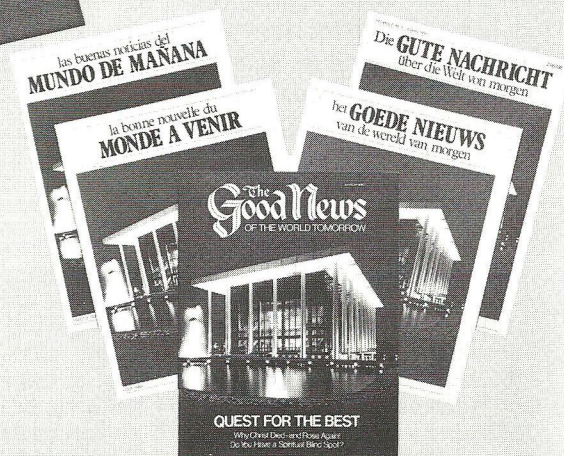

Sterkt anbefalt tilleggslæsestoff for denne leksjonen

Hosstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Vi vil sterkt anbefale at du bestiller den. Den er som vanlig gratis og uten forpliktelser for mottageren.

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Angi hvilken litteratur du ønsker på svarkortet som er vedlagt prøve nr 3.

Bestill ditt gratis abonnement på GOOD NEWS

GOOD NEWS er et *enestående* tidsskrift! Det utgis månedlig for dem som søker *sann forståelse* av Guds Ord. Du vil lese artikler om Guds formål med menneskeheten, den kristne livsform, profetiene og meget mere. (For tiden ikke på noe skandinaviske språk.)